

Abacuc-ij. et Rönos. i. iust? ex
fide uiuit. Joh. xi. q. credit in me
nō morietur in eternū. et p oppo
sitū (Qui aut̄ incredul? ē filio)
ita q. p fidem nō tendit in ipm q.
ē vita et lux hōim. Joh. i. vita eāt
lux hōim (nō uidebit vitā) qz vi
dere vitā per intellectū est uiuere
Ysaie. xxvi. Tollat̄ impius ne
videat gloriā dei et ē tūslacō. lxx.
Sed cōtra Ps. peccator uidebit
et irascet. Solucō loq̄tur hic de
uisione affectiua pascente sicut
supra dictū est. Dictū autēz psal
miste itelligit̄ de uisione simplici
fm quā mali uidēt mō gloriā dei
vt magis cōfundātur et torq̄an
tur. vñ dicit̄ dētibus suis freniet
et tabescet. Ysaie. xxvi. uideant
et confundātur zelātes populi et
ignis hostes tuos deuoz (Sed
ira dei) id ē peccatū qd̄ est ire dei
causa uel ira dei. hoc ē uindicta di
(manet) et fundatur (sup eum)
p̄mens eū tanq̄ p̄odus. Deutero.
xxxij. Ignis succēsus ē in furore
meo et ardebit vsqz ad iferni no
uissima Prouerb. vi. zelus est fu
rori uiri nō parcat in die uindictē
Et sic cautos reddit discipulos
ne emulacōne aliq̄ moueāt cont̄
ipm. qz ire dei ōnes tales s̄biace
bunt. Ysaie. ij. q̄escite ab hōime
cui? spūs est in narib? ei? qz ex
cellus reputatus ē. Deut. xxxij.
fm. lxx. mibi uindictā et ego ref
buā. Sic ergo p̄cellencia xpi su

per ōnes est ostensa.

Capitulū Quartū.

Qtergo cognouit ih̄sus
rē. In hac pte sc̄dm
supius datā diuisioneꝝ
post baptismi p̄fectionē determi
natur de grā sanctificata i aquis
et patet ordo p se. qz ōnis grā i
aquis sanctificata inctōaconem
habet a grā baptismi i aquis p
cepta. Diuidit̄ tamē hec pars in
duas ptes. In quarū prima tan
git occasionē qua ad hāc doctri
nā ē deuentum. In sc̄da aut̄ tan
git doctri nā ipsaz ibi: uenit muli
er. In p̄ma hāz tangit duo qz
p̄mū est descriptō loci. in q̄ facta
ē doctri na. sc̄dm aut̄ descriptō tē
poris doctri ne eiusdē ibi: hora at̄:
Tangit aut̄ tria circa p̄mū. s. q̄li
ter locū in quo fuit in p̄cedēti do
ctri na reliq̄t. sc̄do quo ire dispo
nit ibi: et abiit iterū rē. Tercō q̄
liter in trāitu medio ad locū hu
ius doctri ne p̄uenit ibi: oportebat
aut̄ cum rē. Circa p̄mū autem
dicit̄ duo. s. cām liuoris et inuidie
exārate cōn ipm p̄pter quā locū
relinq̄re expediebat. et eius dez li
uoris tempamētum si rōnem ad
mittēt inuidia ibi: quāq̄ ih̄sus: di
c̄tēgo duplicē liuoris cām dices
vt ergo cognouit: qz qd̄ cogno
uit p̄ p̄scienciaꝝ p̄pter instructio
nem hōim uoluit etiā agnoscere
p̄ famā vt discipuli discerēt non
mouei p̄pter secretū cordis sc̄az

con aliquē nisi ostaret etiā p exte
riore famā **Gen. xviii.** Descendam
et videbo vtrū clamorē q̄ puenit
ad me ope compleuerint (qz au
dierūt pharisei) Et videt q̄ audi
erūt a discipulis ioh̄is qz dixerūt
ad eū **Joh. iij.** Om̄s veniūt ad eū
discipuloz em̄ ioh̄is q̄dam etiā
fuerūt discipuli phariseoz **Joh.
xij.** Videtis q̄ nichil p̄ficiunt ec
ce mund? totus abiit post eū et h̄
ē (q̄ ihs plures discipulos facit)
Eccā. li. Appropinquate ad me in
vobis et congregate vos in domū di
scipline **Deute. xxxij.** Qui appro
pinquat pedib? eius accipiet de
vobis aī? (q̄ ioh̄es) **Supra t̄**
cō. me oportet minui illū aut cre
scē (et baptisabat) h̄ est sc̄da cā
con̄ ihs baptisabat autē qm̄ au
toritate sua et noīe baptism? fie
bat p̄ter hoc etiā interi? lauabat
in om̄ibus q̄ exteri? baptisabāt
in noīe eius **Joh. i.** Hic ē q̄ bap
tisat. **Mathei. iij.** Ego a te debeo
baptisari. **Coz. x.** Om̄s in moy
se baptisati sūt in nube et in mari
h̄ est in legislatōe et in spū q̄ per
nubē significat et in mari hoc est
in xp̄i passionis amaritudine. qm̄
ergo h̄ auditū fuit q̄ sic p̄ bap
tisatū xp̄i discipuli multiplicabāt
exātata ē con̄ xp̄m inuidia pha
seoz et iudeoz. **Eccā. iij.** Cōtem
plat? sum om̄s labores vōm̄ et in
dustrias aiāduerti patere inui
die p̄xim. **p̄. xij.** putredo ossū

inuidia. h̄ queitur q̄re pot? inui
dia mouebatur con̄ xp̄m q̄ con̄
ioh̄em. q̄ etiā baptisabat et mul
tos discipulos faciebat. **Sz** ad
hoc dicendū q̄ hoc fuit iō qz bap
tisat? ip̄i dabat nomine suo. hoc
est xp̄i: et iō sibi gloria p̄ hoc da
batur. baptism? autē ioh̄is da
batur in noīe alteri? et ideo gl̄a
illius ad xp̄m etiā referebat. Et
ex hoc illi timebāt minui gloriā
propriā et sic vndiqz crist? inui
dis patebat **Job. v.** Paruulum
ocidit inuidia qz nisi suā glori
am minui putaret nūq̄ cristo in
uiderēt et sic paruuli erāt in corde
(q̄ q̄ ihs nō baptisaret) p̄ se
ip̄m exteriōri vndōne corpoz (h̄
discipuli eius) et hoc fuit vt liuo
rem phariseoz et iudeoz tempe
raret et alijs decausis que sup̄ di
cte sunt. **p̄me Coz. ix.** Omnia fa
cio ne offendi culū dem euangelio
per cōtrariū huiusmōi dicitur de
filijs heli p̄mo **Regū. ij.** Erat autē
peccatū puerorū grande quia ab
straherant homines a sacrificio
dei. **Vnde** nobis hic domin? dat
exemplū abstinendi etiam a liā
tis propter scandalū et ne homi
nes cōtra verbum dei exātemus.
p̄me Coz. xi. Omnia michi licēt
sed nō omnia expediūt. Omnia
michi licēt sed nō omnia edifi
cant. omnia michi licēt. sed ego
sub nullius v̄digar potestate (re
liquit iudeam) nō quidem timēs

sed quatuor de causis. tunc iudea reliquit. Quarum una est ne eos contra se excitaret siue exasperaret ita quod amplius verbum non reciperet. et ideo declinavit donec melioris animi fieret. **Ezech. ij.** Si forte audiat et quiescat. quia domus exasperans est. secunda causa est ut etiam euangelium alijs predicaret. quia ad hoc missus fuerat. **Luce. iij.** quia et alijs citatibus oportet me euangelizare regnum dei ad hoc enim veni. tertia causa est quod quoniam grex non querit nobis rabiez hominum declinandi foris dicitur. **Math. i.** Si persecuti vos fuerint in una civitate fugite in aliam. et ideo paulus damasci se submittit in porta per murum permittit. ut furor prepositi damasci declinaret. **ii.** **Coim. xi.** Quarta causa est verbi dei transitum ad gentes a iudeis prefigurari et ex his discipulos quod quoniam facturi essent instrueret. **Actu. xij.** Constant paulus et barnabas dixerunt vobis oportebat primum loqui verbum dei. sed quia repellitis illud et indignos vos iudicatis et ne vite: ecce convertimur ad gentes. Istis ergo de causis relinquit iudeam (et abiit iterum in galileam) hoc est in galileam ire disposuit et illam inchoavit. quia de galilea plures fuerunt de discipulis eius. **Actu. ij.** Nonne omnes isti qui loquuntur galilei sunt? quia ibi inchoa sua predicacionis incepit voluit visitare et consolari et confirmare eos quos per verbum dei attra-

herat. **Actu. xv.** reuertentes visitemus fratres per universas civitates in quibus predicam? verbum dei quoniam se habet. hinc est quod redarguitur malus prelatas qui non pastor pasceus sed percolu est. **Job. xxxix.** dominat ad filios quasi non sint fuerint relinquit in pulvere ova sua. obliuiscitur quod pes hominis calcet ea. sic ego abire iterum incipit in galileam. (Oportebat autem) hoc est tertiū. scilicet in transitu venit ad locum huius doctrine. dicit autem hic quoniam quorum primum est per samariam in galileam oportet transitus. secundum autem per nomen civitatis descriptus huius doctrine locus. tertiū est patriarche antiqui ad idem precedes typus quantum autem est ex loco doctrine accipiendus modus. Quantum vero ex actibus domini et passionibus ad docendum acceptus recubitus. dicit ergo: Oportebat autem eum in samariam: quia directe venientibus de iudea in galileam samaria interficebat. et hoc est (transire per samariam) et hoc dicit ne dubium oriat doctorem quia sicut iam dictum est. scandalum iudeorum declinavit relinquendo iudeam. Posset tunc aliquis querere quare tunc scandalisandi occasione prebebat eum in samariam quibus iudei non continentur. et propter quod etiam postea conturbati. **Job. viij.** dixerunt Nonne benedictionem nos quia samaritanus es tu et demonium habes? Adhuc autem et alia ratione. quia **Math. i.**

precepit suis dices in via gentium ne
abieritis et in ciuitates eorum ne in
traueitis. Posses ego geneam du
bium qualiter ad samaritanos decli
nasset et ideo occurrit euangelista di
cens. quod ita fieri oportebat quod non
ex intentione declinandi ad samari
tanos sed oportebat fieri transitu ex
vie dispositione. quod autem ibi euage
lisabat et discipulis interdixerat
ideo fuit quod se mulier ad illumina
ones suas disposita presentauit. Et
sicut dicitur. **Thimo. i.** Quia
vult omnes hominem saluum fieri et ad
agnitionem sui nominis venire ideo il
li illuminationes negare non debuit
sic nec beneficium negauit syropho
nisse. **Marc. vii.** Et similiter alijs
quod vocabatur per mulierem sed intencio
ne contra predicandi samaitanis et
gentibus. modo non iuit nec discipu
los misit. sed per resurrectionem et
ascensionem quam in durato corde ce
citas in iudeis incepit et uerbum re
pulerit et hoc est quod dicit oportebat
non ex intentione sed ex vie necessitate
cum transire per samariam in qua gen
tiles habitabant. **iii. Re. xvi.** Legit
quod **Amri rex israel** emittit motem samaria
a somer et edificauit ciuitatem
ibidem uocauitque nomen somer et ideo
uocata est ciuitas illa primo somer:
per ea samaria et tota per ea adia
ces regio uocata est samaria. decli
natio autem domini ad gentem illam sicut dixi
mus prefigurabat quod aliquando fides per
uerbum apostolorum esset declinanda sic

autem dixim? **Ysa. xlix.** Dedi te in lu
cem gentium ut sis salus mea usque ad
extremum terre et hoc optime copertit
quod samaria custodia interpretatur quod
custodem mundi recepit quam ad sem
uuum curadum declinuit **Luc. x.** Sa
maritanus quodam iter facies et iudeus
eum semiuuum elictum appropinquans
alligauit uulnera eius et imposuit ei
iumento. duxitque in stabulum et cura
egit. **(uit ego)** **Hic** tamen sic dicitur
scilicet per nomen ciuitatis samarie desep
tus doctrine locus. **Venit ergo** (in
ciuitate samarie quod dicitur sychar)
ut dicit **Jero.** sychar **hmi. lxx.** cor
rupte dicitur a nomine uero sychem uo
cat ubi sicut dicit **Exo. xxxiii.** Fi
lij iacob sychemitas occiderunt in
uiscerem stupri sororis sue et conclu
sio interpretatur quod ibi sychemite con
clusi fuerunt et ibi etiam in gladio spi
ritus quod est uerbum dei incestus mulieris
samaritane fuit a domino reseratus. **H**
ego presagio ciuitas nomen accepit
Et hoc est uenit ego in transitu in
ciuitate samarie quadam que di
citur sychar **Eze. vii.** Fac conclusi
onem quod repleta est terra iniquitate
Ro. v. **Ubi** abundauit iniquitas su
per abundauit et gratia. **(Juxta predictum)**
hoc est agrum (quod est iacob) primo
emittit et (dedit filio suo ioseph)
Genes. xxxiii. Emittit partem agrum
in quo fixerat tabernacula a fili
is emor patris sychem centum
agris et erecto ibi altari inuoca
bat nomen domini et hanc postea

in egipto existens in egritudine
mortis dedit filio suo ioseph. du
plici labore possessam. qz a emit
ea a cu filij emor abstulissent ea
ppter interfectione fratru suoru
qua fecerunt symeon a leui. ppter
interfectione siconitaru possedit
ea iure belli a i gladio a arcu suo
a hoc e qd dicitur Gen. xlviij. do
tibi parte vna exti fratres tuos
qua tuli de manu amorra in gla
dio a arcu meo a hoc e qd dicit
Cuqz prediu agri qd dedit iacob
patriarcha filio suo ioseph) et
figificat habitaconem genuu qua
dedit sumus pz vero ioseph xpo
vltia sorte iudeoru. Ps. Postula
a me a dabo tibi getes heredita
tem tua ac. Itē tu hereditabis i
omib? getib? (Erat aut ibi) ecce
qrtu vbi ex loco recipit doctrine
modus. dicit ergo: Erat autē ibi
(fons iacob) h e que inuenit ia
cob. Gen. xxvi. Inuidentes ei pa
lestini repleuerunt ones puteos
qs foderat pater ei? a de talibus
fontibus erat ibi aliqs qui signifi
cabat fontez doctrine aq viue fu
turi ibide. **M**istice aut significat
fons iste qdruplicē fontē funden
tem. s. aquā mūdicie. aquā sapi
encie. aquā gracie. a aquā vite ef
ne sic a fons paradisi diuidit in q
tuor capita Gen. ij. de aqua mū
dicie. Ezech. xxxvi. Effundā sup
ros aquā mundā a mūdabimī
ab omibus inqnamētis vris. de

fonte hui? aq dicitur zacharie.
xiiij. Erat fōs patēs domui iacob
a omibus habitatibus iherlm in
ablucōnem pctōis a mēstruate
hoc ē in dilucōnem actual in pec
catoze a mēstruate in naturali si
ue originali pctō. de aqua sapiē
cie dicit Eccl. xv. aq sapiēcie salu
tatis potauit illū hoc aqua fundi
tur de fōte doctrine. de q puerb.
v. dicitur deruētur fontes tui fo
ras a in plateis aquas tuas diui
de. de aqua grē Job. viij. q credit
in me sic dicit scriptuā. flumina
de vtre eius fluēt aque viue. De
fonte aut fundēte has aquas h
ē xpo. Job. iij. fiet in eo fons aq
salientis in vitā eternā. de aqua
vite dicit Ezech. xlviij. ones ad qs
puerit aqua ista viuet. de fonte
istius aq dicit in psalmo. domie
apud te ē fons vite Apocal. viij.
agn? dei reget eos a ducet ad vi
te fōtes aquarū. qz ego talis aq
mūdicie sapiē gracie a vite spūali
ter in illo loco pfidi debuit ppter
hoc congruus locus doctrine xpi
locus vbi fons erat hm disposici
onem loci sui. **V**isape. xij. hauri
etis aquas i gaudio de fonte sal
uatoris. hī fōtes ones fluūt ad
loca a corda humilia Ps. q emit
tis fontes i conuallibus Ptholo
meus plus i almagesti puerbi
is q int sapiētes ē humilior inter
sapiētes ē sapiētor sic lacune p
fundiores pluēs recipiūt aquas

hoc autē est qđ dicitur. Erat autē ibi
fons iacob patriarche (ih̄s autē fa-
tigatus) **T**agis hic qñtū ex acti-
bus et passionibus acceptis recubi-
tus ad docēdū. si enim transiisset nō
docuisset sed quia recubuit iō docuit.
Dicit ergo ih̄s fatigatus ex itinere
nō enim uictoria utebatur sed pedibus
incedebat ne grauis esset hijs ad
quos declinabat. **Vñ** Crisostomus. mollē
semp abiciēs vitam laboriosam et
cōstrictam inducēs non subiuga-
libus utitur sed ita incedit ut fatige-
tur ex itinere. erudiēs operacōne
per se esse et nō superfluum petere ita
enim uult nos a superfluis alienos
esse. ut et ipsorum necessarios multa
abscedam. **(Ex itinere)** autē di-
cit ut uerā in se demōstret huma-
nitatē **Aug.** non frustra fatigatus
per quē fatigatus recreatur. non fru-
stra fatigatus quo deserente fatiga-
mur quo presente firmamur. suscepit
enim omnia que infirmitatis nr̄e
sūt absque peccato. ut nos a peccato
liberaret. **Inuenim?** enim in scriptu-
ra aliquā fortē. aliquā infirmū. for-
titudō xp̄i te creauit. **Infirmitas**
xp̄i te recreauit. fortitudō xp̄i fecit
ut esses quod nō eras. **Infirmitas**
xp̄i fecit ut quod erat nō periret. **(Dicit)**
ergo fatigatus ex itinere (sedebat)
ad quiescendū qui dū fatigaretur
uiator fuit **Jerē. xliij.** Quare quasi
colonus futurus es super terrā et qua-
si uiator declinās ad manēdum
ubi quiescas. **Crisostomus.** Nō in thro-

no nō in plumario sed ut cōtingat
super terrā (super fontē) quia ex frigi-
ditate aqua locus erat frigidus cōtra
itineris estū. ex humore erat ame-
nus ad reficiendā lassitudinē et
ex fusione aque et doctrine abundā-
cia erat agrus ut predictū est. sem-
per enim in laboribus fuit et recrea-
tione aliquātula indigebat p̄s.
Pauper sum ego et in laboribus a
iuuētute mea exaltatus autē hu-
miliatus sum et cōturbatus. **Et**
ideo maxime propter misterium re-
sedit super fontē. quia et ipse fons
erat ut diximus. **Can. v.** Oculi tui
sicut columbe super riuos aquarū
quod lacte sūt lote et resident super flu-
enta plenissima. **Sic** ergo deter-
minata est pars prima in qua accipi-
tur oportunitas ad hanc doctrinā
ueniēdi. **Et** addit de tempore (hora
autē erat quasi sexta) hoc est meidi-
es quādo sol in summo celi cōsistit
et undique per cardines orbis lumē
suū diffundit et maximi caloris ex-
istit. quod etiam cōgruit quādo sol
iusticie cristus deus noster lumē
suū etiam ad gentes diffundit.
Malachi. primo. Ab ortu solis us-
que ad occasū memoriale nomen
est meum in gentibus et quādo ca-
lorē sue caritatis ad omnes expā-
dit. **Eccē. xliij.** Lucido exurit terrā
custo diēs in operibus ardoris. **vel**
sexta hora significat sextā etatē mū-
di in quā uenit xp̄s in mūdū ut ipm
et maxie gētalē pplm reformaret

Job. v. In sex tribulacionib? li-
berabit te et in septima non tangz te
malu qz septima est qescenciu octa-
ua resurgencium hoc e ergo qz dic
(venit mulier) **Hic** incipit doctri-
na de gra significata in aquis. et
habet duas ptes in quaru pma
tota et pfecta ponit doctri-na. In
scda aute pte illius doctri-ne ostē-
ditur comunicaco et derivacio ad
alios sicut et aq derivat. et hoc in-
cipit ibi: reliquit ydria sua: mu-
lier. **Proverb. v.** derivetur fontes
tui foras et i plateis aquas tuas
diuide. pma haru parcu diuidi-
tur i duas ptes. In quaru pma
docet gram in aque misterio sig-
nificata. In scda docet hac gra-
apte declarataz: dne vt video pro-
pheta es tu. **Adhuc** aut pma per-
tra subdividit in qrum pmo p
aq similitudinē instruendi sumit
occasionē. In scdo a bnificij pro-
missione mulieris instruēde alliat
voluntate ibi: Rndit ih̄s et dixit
si scires donū dei etc. In tercio a
revelacione secretoru doctri-ne sue
ōndit veritatē et autoritatem ibi
dicit ei ih̄s voca virum tuū. In
pma haru quatuor sunt pagra-
phi in quoru pmo continetur de
mulieris aduentu in locū instru-
cionis. In scdo petico xpi vt ha-
beat locus instructorij sermonis
In terco absēcia discipuloru pp̄
familiaritatē colloquom̄is In qz
to qstio mulieris vt instruat per-

solucōem sue dubitacionis. dicit
ergo: venit mulier: bn mulier. qz
subactōne sex viroru emollita fu-
eat h̄ mō castitatis amori pntata
Ysaie. xlvij. nō vocaberis vltra
mollis et tenera (de samaria) qui
q̄dex gētes erāt et ydola colebāt
et tamē cū hoc legē moyfi hēbant
ij. Regū. xvij. vsqueq̄ claudica-
tis in duas ptes. legit aut de gē-
tib? h̄is. ij. Regū. xvij. qz licet
sacerdotes dñi habuerit et legem
receperint tamē mādata dei nō cu-
sto dierūt. h̄ ydola coluerūt iuxta
consuetudinē gentis vniuscuiusqz
qz gentes illas in samariā tñstulit
rex assiroru salmanazar. et de
illis fuit mulier ista et p̄micie cō-
fionis eoru. et hoc e qz dicit: de sa-
maria: qz fuit de cītate ibi p̄pe si-
ta q̄ fuit cītas samarie venit ad fō-
tē (haurire aquā) h̄alit pp̄ de
fecdū corpalem h̄im misterio hoc
ordinavit spūsanctus pp̄t defe-
ctū spūalis doctri-ne et gr̄e. **Ysa-**
ye. xij. haurietis aquas i gaudio
de fonte saluatoris. i. **Cor. i.** bibe-
bant de spūali cōsequēte eos petra
petra aut erat xps (dicebat ei ih̄s
fusus) ecce dñi petico vt habeat lo-
cus instructorij sermonis (da m̄
hi bibere) qz fatigatus ex itinere
fuit. **Ysaie. xxvij.** Reficite las-
sum. et hoc e meū refrigerū tamē
plus fituit salutem femine q̄ po-
tum aq. **Math. xxv.** Sitivi et nō
dedistis mibi bibere. **Gen. xxij.**

dā michi aquā de pdna tua vt
bibam. **(**discipuli enim eius abie
rāt) **)**terciū est in quo notat fami
liantia colloquom̄is ⁊ hoc est di
scipuli em̄z abierāt in quorum p̄
sencia de peccatis occultis nichil
esset locutus. **Sic** cōfessor pecca
torū q̄ scit corā alijs reuelare nō
debet. adhuc autē dicit hic vt fm̄
hām sciatur q̄ ab alio q̄ a femi
na aquā petere non poterat quia
null⁹ adēat minister aque illius
quia discipuli eius qui tunc esse
poterāt abierāt ab ipō **(**in ciuita
tē) **)** sic bar **(**vt abos emerēt) **)** **Sic**
tūc querit qualif ad istos diuer
tebāt cū iudei samaritanis nō co
utātur. **Ad** hoc dicēdū q̄ mādu
candō ⁊ bibēdo nō coutebant eis
fiat nec mō faciūt cū xp̄ianis vel
sarracenis sed emēdo vel vendēdo
q̄sdaz abos coutebant ⁊ tunc fi
cut ⁊ nunc. **ij. Cor. vi. Que** p̄tia
paco iusticie cū iniquitate ⁊ ideo
fm̄ Crisost. reddit racōez eius q̄
dñs sedit sup fontē extir ciuitatē
⁊ nō intrauit in ciuitatē comestu
rus cū eis. **Adhuc** autē queitur
q̄liter cū paup̄ esset dñs: habuit
vnde abos emerēt? cū dicat **Luc.**
ix. Filius hominis nō habet vbi ca
put suū reclinet. **Ad** hoc dicēdū
q̄ dñs nō habuit p̄ruuz locū vel
domū s̄ ab amicis providebat ei
de viatico q̄ndo trāsiuit p̄ loca in
q̄bus non recipiebat hospicio ⁊
habebat loculos in q̄bus hmoī

expēsa portabat nec hoc cōtraria
tur ei q̄ nō habebat vbi caput re
clinaret. q̄ hoc de immobilibus
intelligit. **Si** autē querit quare
nō mendicabāt discipuli? dicēdo
q̄ apud illos nō fuisset datū mē
dicantib⁹ eo q̄ erant dispari cul
tu. **vñ Luc. ix. Tñsibat** p̄ samari
am ⁊ nō receperūt eū q̄ facies ei⁹
erat eūtis in iherusalē ⁊ samari
tam nō adorabāt i iherusalē. **hac**
ergo de causa abierūt a dñō vt a
bos emerēt. **Querit** autē quare
om̄s discipuli abierūt dñm solū
relinquētes. hoc ei nō erat reuerē
cie quā debebant cristo. **Ad** hoc
dicēdum q̄ probabile est q̄ per
samariā paucos ⁊ nō nisi famili
arissimos secū duxerit ⁊ bos pro
cibo simul ire oportebat ex dispē
sacōne tamen diuine sapiencie fa
ctum est hoc vt de secretis crist⁹
alloqui mulierē posset. hoc est er
go qd̄ dicit **(**Dicit ergo illi muli
er samaritana) **)** hoc est quartum
questio scilicet mulieris vt instru
atur per sue questiois solucōem.
Et dicit duo questioem ⁊ questi
oem racōnem. **Questioem** ponit
sic **(**quomō tu iudeus cū his) **)** hoc
em̄ agnouit ex habitu quo iudei
distinguebātur a gentib⁹ vt di
cit glō. **Ozee. x. Dimitte** eos sepa
ratū est cor eorū. **In** omnib⁹ em̄
differenciā habebāt ⁊ hoc accepe
rūt ex hoc q̄ **Exodi. xij. Dixit** dñs
sciatis quāto miraculo diuidat

dñs filios israel ab egipcjs .iō
ecā in nullo alijs similes eē vole
bāt (bibere a me) haustā aquaz
et sic per me imundā tuā reputa
cōne factā (poscis?) .i. Corin. v.
cū hmōi nec abū fumē (que sū
mulier samaritana) et ideo qđ tā
go tua reputacōe fit imundū. Di
cūt Cris. qđ mulier hec nesciuit qđ
xp̄us de hmōi tradicōib? vllaz
pemit? vim faciebat. Math. xv.
nō lotis maibus māducare non
comqnat hōinem . et ibidē nō qđ
in os intrit inqnat hōinem s; qđ
de ore procedit (non em̄ coutun
tur) Jacō est q̄stionis mulieris: n̄
em̄ coutūt (iudei samaitanis) et
hoc nō est ppter legē s; ppter iudeo
rum tradicōes ab antiqs obser
uatas. Gen. xliij. illiātū est egip
cjs comedere cū hebreis et ppha
nū putāt h̄ nōi conuiuiū (R̄ndit
ih̄us et dixit ei) Hic incipit allice
re affectū mulieris ad doctrinam
salutis ex bñficij pmissiōe. Cō
tinet autē hec ps tria. p̄mo em̄ a
perit bñficiū . scđo mulieris de tā
to bñficio soluit dubiū . terco ad
beneficiū obtinendū mulier ple
nū adhibet cōsensū . dicit ergo (si
scires) illustracōe spūs sciēcie (do
nū dei) i aquis significatū et hoc
donū est in qđ om̄ia donātur ipse
spūs sanctus . Acti. ij. baptisetur
vnusquisq; vim et accipietis do
nū spūs sancti. Si hoc inq̄ scires
et scies (q̄s est : impsona: qđ dicit

bi) dispensatie loq̄nto (da mihi
bibere) hoc ē q̄ntē pt̄atis et q̄ntē
gr̄cie ē. Malach. iij. Quis stabit
ad videndū eū . ille ē em̄ qui om̄iū
fitum reficiat. Math. xi. venite ad
me om̄es qui laboratis et onerati
estis et ego reficiā vos (tu forsitā)
hoc nō dubitādo ē dictū s; ppter
liber arbitrij mobilitatē in muli
ere qđ deus in nullo cogit . qz sic
dicit damascenus nō cogit viciū
nec expellit virtutē qz coacta ser
uicia nō sunt gr̄cia vt dicit grezo
rius (petisses ab eo) qđ dat om̄ib?
affluent et nō improperat. Jaco
bi. i. et Luce. xi. petite et accipietis
(et dediss; gr̄tis tibi aquā viuā)
hoc est effectū vite in te facientē.
Ysaie. lv. Omnes sitiētes venite
ad aquas et qđ non hētis precium
venite et bibite cū leticia . et ē lra
lxv. Aqua autē viua s̄m aug? . ē
nō aliā q̄ illa qđ vbi orit̄ exapit.
Alij tamen dicūt qđ aqua viua ē
qđ actū facit aque s̄m impetū puri
ficādi et infrigidādi . mūdare em̄
habet ex sinceritate hūoris et sb
tilitate . et ad illius similitudinez
gr̄cia siue spūs in intellectu et in af
fectu dicit aqua viua . qz impetu
sui amoris purificat et cōcupiscē
ciā refrigerat et sic vitā inducāt
spūalem. Joh. iij. Qui credit in
me sic dicit scriptura fiet i eo fōs
aque salietis in vitā eternā . ecce
q̄liter p̄mittit bñficiū Aug? . pe
tit bibere et p̄mittit bibē eget qđ

acceptur? et affluit qui faciatur?
vñ etiã tam donũ quod p̄mittit quod
donantẽ magnificat vt meli? allia
at et puocet ad pcticõis deuocõez
donũ inq̄ cũ dicit si sciẽs donũ dei
hoc est donũ illi? nobilitatẽ. **De
ster. ij.** **Largit?** est munera iuxta
magnificẽciam principãle. donã
tem autẽ quãdo dicit: q̄s est qui
dicit tibi: ille ei est diues in om
nes q̄ inuocãt illum p̄me **Coz. i.**
In omib? diuites facti estis in il
lo in omi verbo et in omi sciẽcia sic
testimoniũ xpi cõfirmatũ est in
vobis ita quod nichil vobis desit in
vlla gracia. **Sic ergo erudiẽs et**
petit et p̄mittit et allia et digita
te domi et dãtis (Dicit ei mulier)
Hic tangit dubij certificacõ vt
magis auide donũ req̄ratur. Ha
bet autẽ duos pagrap̄os **In q̄**
rum p̄mo dubiũ mulieis expom
tur. Et in sc̄do determinacõ dubij
p̄ dñm adhibet. **In dubio ipso**
tria cõtinent. quoz p̄muẽ est ra
cõ difficultatis hñdi talẽ aquaz
qualẽ p̄mittit sc̄dm quod cõfides in
v̄bis eius bñ hanc q̄rit et qz m̄g
nũ est quod p̄mittit **Tercio cõpac**
onẽ sui ad m̄gñitudinẽ eoz q̄ p̄
sentẽ dederũt p̄põit. dicit ei mu
lier carnalẽ de aq̄ bñs intellectu
(dñe) iã hic mulier incipit eleua
ri in reuerẽcia ad loquentẽ qz cũ
primũ dixit tu existimãs plebeũ
humilem. hũc mō vocat dñm ali
quod m̄gñũ alijs suppositũ cernẽs

in ipso **Jo. xij.** **Vocatis me m̄gñ**
et dñe et bñ dicitis sũ etem. **West.**
xij. **Dñs vniũsoz tu es et iõ etiãz**
dicitis eo vt despiciẽs loq̄ntẽ non
cõndiat. **Nõ ei dicit stulticia est**
quod loq̄ris. qz nichil est in p̄ncã
rũ vñ aliã quod istã aquã hñẽ possis
et istã etiã hñẽ nõ poteis et iõ stul
te p̄mittis s̄ reuerẽter ex p̄missi
one cõpiciẽs eũ esse m̄gñoz dñm
statim surgit in reuerẽciaz dicẽs.
(dñe neqz in q̄ haurias hñs) qz
in vascul vt dicit **Crisos.** **Nõ cou**
tũtur iudei samaritanis et ideo sci
uit quod sua ydria nõ hauriret hoc
est ydria mulieis: neqz aliã iude
is licitã adesse vidit (et pute? al
tusest) qui fons pri? idem vocat
hic pute? sicut dicit Aug? quia
omẽ quod fundit aquas est fons
s̄ putei nomẽ addit. quia pute?
dicitur quãdo fossium est profunde
in terrã ad locũ in quo funditur
de terre viscerib? : altum autẽ et p̄
fundũ idem sũt. sed profundũ
catur ab alto in p̄mũ respiciẽti.
altũ autẽ vocatur quãdo ab p̄mo
in altũ respiciãt. **Sic ergo alt?**
hic profund? est et sicut ad locũ
fusiõis aque liber nõ patet adi
tus (Vnde ego hñs aquã viũã?)
non negat eum habere sed p̄sen
tibus detenta querit **Vnde fit si**
bi facultas habẽdi aquã viũam
promissã. **Domini autẽ inten**
acõ est de spiritu loqui: et gracia
ei? cuius hauritorũ est spiritus

aqua aut̄ uiua ē grā purificans
et refrigerans. **Gen. xxiiij.** da mi
hi aquā de p̄dia tua ut bibā. de
puteo aut̄ dicit **Numeri. xxi.** pu
teus quē foderūt p̄ncipes in da
tore legis et baculis suis. puteus
enī ille ē profunditas misteriorū
qui fossus ē p̄ intellectū et studiū
legis et p̄ncipiū p̄phetarum. In
baculis q̄ significat̄ rectitudinez
uirtutis fidei et uite. **Exodi. xij.** ba
culos tenētes in maibus. Aqua
autē uiua ē que facit effectus ui
te q̄ sūt facere germiare. sicut restri
gere. fecundare. de p̄mo dicit **Ozee**
ultio. ego q̄si ros et israel germi
nabit q̄i liliū. de sc̄do **Ysaie. lv.**
Omēs fidētes uenite ad aq̄s. de
tercō **Ysaie. lv.** quō descendit p̄
ber et mix de celo et illic ultra nō re
uertit. sicut inebriat terrā et infudit
eaz et dat semē serenti et panē co
medenti. Sic ē uerbu meum qd̄
egreditur de ore meo nō reuerte
tur ad me uacūū sicut faciet quecum
qz uolui et p̄sperabitur i hijs ad
que misi illud sic ergo ē aqua ui
ua: Nunquid tu : q̄si dicat magni
fuerūt qui nobis hāc aquā dede
runt et ad vsus p̄prios adhibue
rūt et si meliorē habuissent vsibz
p̄prij adhibuissent. et hoc ē qd̄
dicit **(Nūquid tu maior es patre
nostro iacob?)** Hec enī samaita
na in hoc qd̄ se in gen? iacob imi
scet signū facit qd̄ p̄missiones si
expectabat et gētilem ritū tanq̄

nihil ducebat. multi enī ex filijs
israhel samaritanis erāt coniuūdi
et ex illis se descendisse significat
Jacob enī eāt pater decē tribuū
quorū multi fuerunt cū samarita
nis et cōmixti fuerūt cū illis et ex
hijs descendens gloriat̄ se p̄iem
iacob habuisse (q̄ dedit nob̄ pu
teū) tanq̄ posteritati sue. **Gen. xx**
vi. legitur qd̄ iacob fodit puteos
q̄s inuidētes philisti terra r̄ple
uerūt sicut postea sūt apti. et sic mis
si p̄ hereditatē ad posteros (et ip
se ex eo bibit) qd̄ nō feciss̄ si me
liorē habuisset (et filij eius) q̄b?
libēter optias aquas p̄curasset.
(et pecora eius) hoc aut̄ totū spū
aliter itellexit xp̄us. **i. Cor. i.** om
nes eīdem potū spūalem bibent
bibeāt enī de spūali cōsequente
eos pet̄. **Petra** enī erat xp̄s **Nu**
meri. xx. bibit om̄is multitudo et
iumentā. **P̄s.** hōmes et iumentā sal
uabis dñe. hōmes quidē sūt racō
nabilis uiuētes. iumentā autēz be
stiales qui rudimēta fidei uix co
gnoscūt et hoc ē qd̄ illa ignorans
ad xp̄i dixit intellectu. et hoc iura
uit moyses **Numeri. xx.** aperi eis
thesaurū aque uiue ut faciati ces
set murmuracō eorū. hic enī fōs
a pat̄archis p̄ p̄phetas vsqz ad
hōmes et iumentā deriuatus ē. **(Rū**
dit ih̄sus et dixit ei) soluēdo q̄stio
nē et reducēs ad spūalem intelle
ctū. **Job. vi.** v̄ba q̄ locutus sum
uob̄ spūs et uita sūt hoc ē spūalis

intellecta vita sūt (Ois q̄ biberit
ex aq̄ hac) sensibili (ficiet itez)
x̄demite causa fitis a iō n̄ est m̄g
nū hanc aquā dare nec ego de il
la intelligo (Qui autē biberit ex
aq̄) spirit⁹ s̄cti (quā ego dabo)
credētib⁹ (nō ficiet in eternū) dū
mō p̄maneat cū aq̄ quā ego da
bo a iō dī. Jere. ij. Quid tibi vis
in via egipti vt bibas aquā tur
bidā? a quicq̄d tibi vis in via af
sp̄riorū vt bibas aquā fluminis
iste em̄ aque hūane cōsolacionū
tēp̄ aliū nō sedāt fiti desiderij hu
mani. S; aq̄ gracie sp̄ualis s̄m
intellectū a affectū sedāt anime
desideriū. Can. iij. Fons ortorū
pute? aquarū viuentū que fluūt
ip̄tu de libano Gen. ij. Fons ascē
debat de terra irrigās vniuersaz
sup̄ficiē paradisi. ista est em̄ aqua
sancti sp̄s in domis eius Eccl. xv.
Aqua sapiēcie salutaris potauit
illū. S; cōtrarū illius videt esse
illud Eccl. xxij. Qui bibunt me
adhuc ficiēt p̄s. Sitiunt anima
mea ad deū fontem viuū. rē. Ad
hoc dicēdū q̄ est desiderū rei nō
hite vt habeat: a est desiderū rei
hite vt plus habeat: a est deside
riū rei hite vt cōtinuet a q̄libet
illozū desiderorū vocat fitis: a q̄
dicat qui edūt me adhuc esuriēt
a q̄ bibūt me adhuc ficiēt: intel
ligit de sc̄do a t̄cio desiderio: a nō
de p̄mo: a q̄tū ad primū loq̄tur
b; a iō seq̄tur (S; aq̄ quā ego

dabo) sp̄itual' gracia sp̄s san
cti (ficiet in eo) quia spirit⁹ sanct⁹
bitabit in eo q̄ est (fons aque)
talis (saliētis) a ideo viua. salies
em̄ aqua viua est (in vitam eter
nā) qz sicut dicit Crisostom⁹. cū
spirit⁹ sanct⁹ in cor̄ hō mis intra
ueit om̄i fonte magis manat. De
ster. x. Creuit fons puus cresce
bat i fluuiū maximū a in aquas
plurimas redūdauit p̄s. Flumi
nis impetus letificat ciuitatē dei
(Dicit ei mulier) Hic iam t̄git
a muliere in donū dei q̄uis nō in
tellectū eliatum cōsensum a hoc
est q̄d dicit (dñe) adhuc perma
net in cōfessioe domini vocans eū
dominū p̄s. Domine dñs noster
q̄ admirabile est nomen tuū in
vniūsa t̄ra. da michi hanc aquā
q̄uis quid sit nō intelligā tamē
iam profeci vt credā magnū ali
qd esse a in tua potestate cōstitu
tam a ideo peto (Da michi hanc
aquā) hęc em̄ fluit de fonte aque
viue quā multi male dereliq̄runt
a aquā voluptatis mūdane que
rūt Jere. ij. Duo mala fecit popu
lus meus. Me dereliquerūt fon
tem aque viue a foderunt sibi c̄
sternas dissipatas cōtinere non
valentes aquas. voluptas em̄ re
frigerij carnalis c̄sterna est mul
tis distribucionib⁹ dissipata sic
eciam vt aquas insipide cōsolaci
onis ad delectacōnem non diu cō
tineat: a p̄dria cordis haurens

has aq̄s sepe doloribus et agusti
is cōstringat. **Ecc̄i. vltio** Cōfir-
getur ydūa sup fontez. q̄z sicut
dic̄t Prouerb. xiiii. rufus dolore
miscabit et extrema gaudiū lud̄?
occupat. hec aut̄ sapiens mulier
q̄uis nō plenarie itellectā aquā
sapiēcie et gr̄ie d̄ine consideret: spe-
rans in ea et siti extinguere et a la-
boribus inutilibz hui? mūdi libe-
rari et hoc ē qd̄ dic̄t (vt nō ficiā
neqz veniā huc hauriē aquā) vñ
Aug? ad laborem necitas coge-
bat et laborem infirmitas recusa-
bat. vt nā audiret illud **Math̄.**
xi. venite ad me om̄es q̄ laboratis
et onerati estis et ego reficiāz vos
Sicut em̄ hec mulier et expta fu-
erat q̄ cupiditas facultatū concu-
piscēcia deliciarū. et abicio hono-
rū nunq̄ faciānt h̄ semp cū labo-
re hauriē oportet **Et** de cōcupiscē-
cia quidē **Ecc̄i. xiiii.** Insaciabilis
ē oculus cupidi i ptem inq̄tatis
Ozee. iiii. comedēt et nō saturabū-
tur. de cōcupiscēcia deliciarū dic̄t
Mich. vi. Tu comedes et nō
saturaberis. de abicioēne aut̄ hono-
ris dic̄t **Prouerb. xiiij.** v̄ter ipi-
orū insaciabil̄ de h̄mōi dic̄t **Au-**
gustin? aqua i puteo voluptas
ē seculi in pfunditate tenebrosa
hāc hauriunt hōmes ydūa cupi-
ditatis n̄ em̄ prehauerit cupidi-
tatez nō potest puenire ad volup-
tatem. **Et** ideo hec mulier fugere
mittitur hāc aquā. h̄ aqua hauri-

tur de q̄tuor fontibz. s. imūdiē
imitacōis peruerse. curiositatis
vane. damnacōis etne. fons i
mūdiē cōcupiscēcia carnal̄ est.
de q̄ l̄etur **Leuitic. xx.** q̄ coierit cū
mēstruata et reuelauerit fontē sā-
guinis eius et turpitudis: morte
moriat. mulier ista imunda in sā-
guine ē concupiscēcia carnal̄ in
feruore sāguinis posita. de fonte
imitacōis peruerse dic̄t **Proubi.**
xxv. fons turbatus pede et vena
corrupta iust? cadēs corā impio
Iustus quippe cadit corā impio
q̄n ad exemplū ei? puerit. de fō-
te curiositatis vane dic̄t **Ecc̄i.**
xxvi. Sic viator: ficiēs ad om̄ez
fontē os apiet et ex om̄i aq̄ bibet
q̄z curiosus singula ad se ptinen-
cia q̄nt explorare. de fonte dāna-
cōis etne dic̄t **Apoca. viij.** stel-
la magna ardes cecidit in fōtes
aquare et nomē stelle absinthiū
et facti sūt amari. h̄ fons potat su-
perbos et immūdos et iracūdos. q̄z
hec vicia sūt dānatorū i inferno
q̄b? et hic in culpa et in futuro in
pena potātur. **Non** ē ergo mix si-
milr h̄ tormētū querit fugē hui?
ficus et causat laborem hauricōis
q̄rens p aquaz xpi solui ab vtro
q̄z et hoc ē qd̄ dic̄t vt nō ficiāz et
nō veniā huc haurire. **Dic** ei ih̄e-
sus v̄ca virū tuū. **Dic** ic̄pit eā
ad fidē māducere p reuelacōem
secretorū q̄ nemo poterat scire ni-
si per sp̄itū d̄iuinū. **Diuidit** hec

ps in duas ptes. In quaz pma
ctinet mulieris ad fide instructō
Et i scda discipuloz instructōz
āmiratio ibi. a cōtinuo veniēt di
scipuli. pma harū subdiuidit in
tres ptes in quaz pma p reuela
cionē secretoz se pphetale spūm
habere mulieri ondit In scda p
ordinacōem veri cult? se ondit le
gislatorē ibi. dicit ei mulier dñe
vt video. In tercia manifeste se
xp̄m esse declarat ibi: scio qz mes
sp̄as v̄it. In pma tria cōtinent
-s- p reuelacōem secretoz ad fide
excitaciō mulieris. p̄verecūdiā se
creti reuelati palliācō a mulieis
turpitudinem palliātis blāda re
p̄hensio. dicit ego: dicit ei ih̄sus:
alci? eam ad fide erigēs. iam enī
dñm est cōfessa: vocavirū tuum:
q̄ Criso? de viro naturali hic ex
ponit dicēs q̄ virū suū qui ea ab
utebat vocat q̄ alci m̄lieri legit
time fuit cōiunctus tamē in facie
h̄im sibi cōbitabat a tāq̄ vir su
us habebat q̄uis mulier sibi cō
scia eēt q̄ ille vir su? esse nō possz
a de hoc loq̄ns dic: voca virū tu
um: h̄ est q̄ p̄ viro tuo habet ab
h̄ibus. qz p̄ illū discere debes a
mādāta dīna p̄ illū ad te debent
devenire. qui q̄uis in cōsciencia
tua a corā deo nō sit vir tu? tam
in facie ecclēie pro viro habet a iū
diciū ecclēie est approbādum a
honorandū q̄uis aliquādo ecclē
fia vt h̄mōdecipiat. prima **T**hi

mo. ij. Mulier in filēcio discat cū
onim subiectōne. docere autē mu
lierē non permitto neqz dñari in
viruz p̄me. **Coz. xiiij.** Mulieres
in ecclesijs taceāt neqz enī p̄mit
titur eis loq̄ sed subiectas esse si
cut a lex dicit **Gen. ij.** Sub viri
potestate eris. **Si** quid autē vo
lūt discere: dom̄ viros suos inter
rogent **Augustin?** autē aliter ex
ponit dicēs. qz cū sciret eam virū
nō habere nō poterat de viro ma
teriali intelligere. sed de racōnis
superiori parte intelligit que cōsu
lēdis superiorib? inherescit vt ad
illius cōsilium vitā ordiet a emē
det. **Sunt** autē hec verba augu
stim? **V**ad voca virū tuum. tu sē
fualis voca virū racōnalem intel
lectū: quo vt viro regaris tu que
modo carnalit̄ sapis. hūc ego lux
a caput illūmabo. quasi diceret
hec que dico nō carnaliter vt tu
animalis facis. sed spūaliter sūt
intelligēda a ductu racōnis sunt
accipiēda a ideo para michi intel
lectū a veni intelligēdo adhuc spi
ritualia que dico. hec sunt verba
augustini: a scdm̄ hoc m̄lier est
inferior porciō racōis quā hec mu
lier ad luxuriā retulerat sensuali
tatis a verū intellectū hoc est raci
onis superiorē partē dimiserat a
libidini sēfualitatis se totā com
miserat a hoc in ea scire non pote
rat ignotus sibi dom̄? nisi p̄ cō
sciencia secretoz p̄s. **S**crutans

corda et renes deus. **Ysaie. xlvi.**
Redite redite prauaricatores ad
cor. p. me **Coz. xi.** Caput mulieris
e. vir. caput vero viri e. xpus. Ca
put aut xpi est de? (et xpi huc)
ad illuminaciones. vel p. viru vel
p. intellectu accipiedas. **Ysaie.**
xxi. Si quis quis auertimini et
venite. **Ps.** Accedite ad eu et illu
minami et facies v. re no confunden
tur (**Rndit m. r. et dixit**) Crimen
sui palliando et hoc ad v. trumq. se
su referit. **Gen. iij.** de folijs ficu fe
cerunt sibi pizomata qbus sua te
geret nuditate. **Ps.** no declines
cor meum in verba malicie ad excu
sandas excusaciones in p. ctis (no
habeo viru) fm. expocionem au
gustini planu est. fm. aut expo
cionem **Cris.** palliaco turpitudi
nis. tamen v. x. dicit **Ihere. ij.** ad
amaui quippe alienos et post eos
abulabo. **Ozee. ij.** Ipa non vxor
mea et ego no vir eius (dic ei ille
fuis) ecce blada corepco vbi di
ctu in aliq. sensu bn dictu ee oste
ditur et tuc corepco adhibet. et
iteru ad blandimentu sermois
reditur et in q. rectu fit dictu oste
ditur et tamen veritatis corepco et
onfio no tacetur. **Gal. vi.** Si p.
occupat? fuit in aliq. delicto vos
q. spuales estis instruite illu in spi
ritu lenitatis. Similit fecit apo
stolus. **i.** **Cozim. xi.** laudo vos fra
tres. quia p. omia memores mei
estis. et sicut tradidi vobis p. cep

ta mea seruatis et post illa laudez
stati adhibet rephensionem quali
ter mulieres orabat capite no ve
lato. **Ite** ibidem laudo vos et in s.
no laudo forma dans i hoc vt p.
lati no aspere rephendat et in re
phendendo laudet q. sunt comen
danda. **Luce. i.** Infudens oleum
et vinu qz mansuetudine et beni
uolencia leniuat vnges. que vino
asperitatis rephendit lauas (be
ne dixisti qz non habeo viru) ne
mo em in toto e mal? neqz aliqs
e in toto corrupt? **Ihereie. xxxi.**
vsqz quo delicias dissoluens filia
vaga. vagabuda em fuerat mu
lier hec (qui qz em viros huiisti)
fm. **Cris.** qui qz abusi fuerant ea.
Ihere. iij. fornicata es cu amato
ribus multis. tamen reuertere ad
me et ego recipia te. **Ozee. ij.** Va
dam post amatores meos q. dat
panes meos mihi et aqs meas et
lanam mea (Et nuc que habes) s.
est que in facie hominis habere vide
ris (no est tuus vir) **Matthi. xii.**
ij. no licet tibi habere ea. fm. expo
sicionem aug. scdm qua mulier
est inferior ps romis q. non habz
viru regentem qm non couertitur
ad intellectu. qui superiorib? con
templandis et cosulendis inhere
scit. hec mulier qui qz viros habz
qz qui qz sensu delcabilibus ihe
ret p. abusu. et ideo etia sub alia
metaphora significat **Luce. xiiij.**
p. qui qz iuga boiu qz romis inferior

ps sicut bos fit iumentina et alligata iugo arat et lasciuat ad modum luxuriantis vitule sic dicit **Judic. xvi.** Nisi arassetis in vitula mea non soluissetis propositum meum. primus autem vir secundum hoc est primus sensus qui est vanitas visus in iocis et ludicris incontinentiam inducentibus et spectaculis **Ecc. xxvi.** Fornicatio mulieris in excellentia oculorum eius et in palpebris illius agnoscitur. Secundus autem vir est auditus turpium verborum pro me **Cor. xv.** Corrupti bonos mores colloqua praua vnde de fornicaria muliere dicitur **pu. vii.** Irretiuit eum multis sermonibus et blanditijs labiorum eius protulit eum **Ter. i.** vir est olfactus incedit ad libidinem. ideo in malis mulieribus olfactoriola **Ysa. iij.** Reprehenduntur. puer. vii. Resperfi cubile meum mirra et aloem et cynamomum vinum in ebrietate verberibus et frumur cupitis amplexibus. lasciuientes enim mulieres fragrantiam sibi liberum exantant ut quando prope viros sunt ipsis odoribus ad libidinem perducuntur **Quart.** vir est gustus cui ventri subnexa sunt genitalia quia sicut dicit **Jerom.** Venter vero estuans facile despumat in luxuriam **Jerom.** Non ethnici ignes nec vulcanici motus ita estuant sicut iuueniles medulle. vino et dapiibus inflammate. hinc est quod dicit **gregori.** quod sicut dicit **Jer. vlt.** Nabuzardan princeps coquorum ba-

bilomnis succedit templum domini quod est castum corpus. quia ignis libidinis ex calidis escis et potibus castitatem destruit vnde **Amos. vi.** Tres de istis sensibus fornicantibus in vnum coniunguntur. dicit enim sic qui dormitis in lectis eburneis et lasciuatis in stratis vestris. qui comeditis agnum de grege et vitulos de medio armenti. qui cantis ad vocem psalterij dauid. putabant se habere vasa cantium bibentes in phialis vinum et optimo vnguento delibuti quasi diceret quod in strato lasciuatis causa est quia libidinem per delicatos cibos et potus et organicas melodias et odores vngentorum in vobis fouetis **Quint.** vir fornicans est tactus in cuius delectatione ipse fornicationis delectabile consistit. **Ezec. xvi.** Diuisti pedes omni transeunt et multiplicasti omnes fornicationes tuas et fornicata es cum filiis egypti vicinis tuis magnarum carum et multiplicasti fornicationes tuas ad irritandum me. **Isti** sunt quique viri quibus in delectationem carnis abusa est mulier. nunc autem que habet non est suus vir est error vel heresis in credendis. qui vir non est vir anime rationalis cui sicut dicit **beatus** et **damascenus** notia veri et boni naturaliter inserta est. hoc autem viro seducit et abducit ne redeat ad lumen veritatis. **i. Re. xxv.** Qui secundum nomen suum stultus est et stulticia est cum eo

Isti ergo fuit vir quibus haec mulier est abusa secundum Augustini opinionem et hoc est quod dicitur (hoc vere dixisti) veritas enim commendanda est in confessione. Eph. iij. deponentes omnem mendacium loquimini veritatem unusquisque cum proximo suo (dicit et mulier). **H**ic tangitur aliorum profectus mulieris. quia quae primo quolibet de populo iudeorum et postea dominum vocauerat modo prophetam quasi conscium secretorum cordium confitetur et Christus ei per ordinacionem cultus se ostendit legislator. unde haec particula habet tres paginas. **I**n quorum primo ponitur de cultu questio mulieris. **I**n secundo de cultu ponitur solutio domini. **E**t in tercio causa redditur soluciois. **D**icit ergo: domine ut video: **T**ria dicit: confessionem questiois causam et questionem. **C**onfessio est quae dicitur (domine ut video propheta es tu) hoc enim vidit per secretorum reuelacionem: ut video: hoc est ut signo comicio. quia tu scis secreta hominum sciuit enim quae prophete secreta hominum etiam absentium per spiritum dei cognouerunt. iij. Regum. v. **N**onne cor meum in praesentia erat quoniam descendit homo de curru suo et occurrit tibi? **E**t. i. Regum. ix. dominus reuelauerat auriculae samuel: propheta es tu: hoc est per spiritum diuinum conscius secretorum. **L**uce. xxij. quod fuit vir propheta potens in opere et sermone coram deo et omni populo. **J**oh. vi. hic est vere propheta qui venturus est in mundum (Patres nostri)

Ecce questiois fundamentum. quia patres nostri patriarchae quae tante fuerunt autoritatis quae facta eorum merito posteris deberent esse in exemplum (in more hoc) hoc est in motibus excelsis et in hoc more multi eorum (adorauerunt) sicut abraham Gen. xxii. **T**olle filium tuum quem diligis ysaac et offeres illum ibi in olocausum super unum montem quem dixeris tibi. **E**xodi. xxij. ascende in morem. **Q**uidam tamen dicunt quod mons ille fuit mons garisim. de quo Deute. xi. dicitur in quo facte sunt benedictiones vel forte mons in quo obtulerunt patriarchae sacrificia. **G**losa tamen videtur generaliter exponere. quia si patres in more adorauerunt: templum adhuc non habentes quod mulier crederet perpetuis temporibus obseruandum (Et vos dicitis) quod iudei estis (quia in iherosolymis) apud vestram metropolim (est locus ubi) hoc est in quo (oportet adorare) ita quod a libi non valet adoracio ac si dicat mulier vos iudei non sequimini autoritatem patriarcharum. quae tante fuerunt dignitatis apud deum quod eis dominus apparuit et eos in motibus adorare et offerre sacrificia precepit. **Gen.** xxij. offer filium tuum super unum montem quem dixeris tibi. **propter** quod ipse mons visionis domine non accepit sicut ibidem dicitur. **I**n monte videbit dominus. **Gen.** xix. non stes in omni arcatione secundum morem saluum te fac. **I**heremie. xxi. benedicit

tibi dominus? pulchritudo iusticie et
mos sanctus? ps. Mons in quo bene
placitum est deo etc. Ysa. ij. Erunt in
novissimis diebus? pp. mos do-
mus domini in vertice montium et eleua-
bitur super colles et fluet ad eum om-
nes gentes. Sic ergo autoritate
primi et scripture fidei. nos adora-
mus in montibus? et vos dicatis. quod
d. hoc mirum est. quod hoc ausi dicere
estis quod iherosolimis est locus con-
gruus? ubi oportet ex iussu domini ado-
rare cum lex nullum determinaverit lo-
cum et ex quo lex non determinat sed di-
cit pergendum esse ad locum quem ele-
gerit dominus: potest fuerit locus ille
eligendus in monte hoc. quod in ci-
tate ubi tumultus frequentant impedi-
dit orationem sic et helyas. iij. Re-
xix. Cum orare vellet prexit ad mon-
tem dei orare. Et attende quod mulier
hec putabat localem esse cultum domini
et convenientiorem locum esse in monte
quam alibi. Iudei etiam carnales erro-
rem quem habent non correperunt. quia
non ubique sed locum congruum orationi
dicatur putabant esse in iherosoli-
mis. unde salomō in templo orandum
dicebat. iij. Re. viij. Dan. vi. Da-
niel contra templum tribus vicibus
orabat per diem ps. Adorabo ad tem-
plum sanctum tuum et confitebor nomini
tuo. Unde error fuit in hoc quod ut
quod et samaritani et iudei locales dei
cultum existimabant: et hoc acceperunt
Gen. xxviii. Ubi iacob dixit quod
terribilis est locus iste: non est hic

aliud nisi domus dei et porta celi. ve-
re dominus est in loco isto et ego nescie-
bam. Pro iudeis est autem quod dicit
Ysa. lxiij. Domus sanctificationis
meae et glorie nostre ubi te laudave-
runt preses nostri facta est in existi-
tione ignis. ij. Mach. iij. Eo quod in
loco vere sit quedam dei virtus. Quia
ipse qui habet in celis habitaculum vi-
sitator et adiutor est loci illi? et ve-
nientes ad malefaciendum pavent et
perdit. hoc ergo errores abos circa
cultum corrigit dominus ut verus legisla-
tor et dominus et hoc est quod sequitur (di-
cit ei ihesus) sicut omnis verus illumina-
tor et doctor. Ysa. xlvij. Ego dominus
doces te utilia et gubernas in via
quam nescis. Can. i. Indica michi
quem diligit anima mea ubi pascas
ubi cubas in meridie ne vagari
incipiam ps. Vias tuas domine demo-
stra michi et semitas tuas edoce
me: hic est enim vngentus qui solus
est in sinu patris et ideo hec omnia
scit corrigere et enarrare. Joh. p.
mo (Mulier crede michi) dicit au-
tem tria scilicet ablationem erro-
ris. verum intellectum veritatis et do-
ctrinam vere adorationis. Ex abla-
tione erroris dicit tria scilicet sermo-
nis dicendi confirmacionem: tempo-
ris implecionem: et erroris correctio-
nem. De primo dicit Mulier crede
michi. quia iam te ad fidem qua me
propheta confiteis sublevari. pro-
phete autem qui promissus est in le-
ge est credendum et verbis suis fides

adhibēda. **Deute. xviii.** ppham
fufcitabo eis de medio fratru suo
ru simile cui ponā verba mea in
ore eius. et loq̄tur ad eos om̄ia q̄
p̄cepero illi. q̄ autē verba ei? que
loq̄tur in noie meo nō audierit.
ego vltor existā. Exquo ergo tu
me confiteris ppham: crede mi
chi: qz illi pphē fides ē adhiben
da (qz v̄iet lora) ecce tēpis ad
implecio. non enim semp pphā
dependebit ad futurū. s̄ tpus est
nūc impletū. **Gal. iij.** qn̄ venit
plenitudo tēpis misit deus filiu
suū. **Ps.** benedices corone anni
benignitatis tue. **Corona** enim
am̄i trāsiuit in circulu qn̄ tpe im
pleto veritas impleuit p̄missione
(qn̄) reuelata veritate (neqz i mō
te hoc) in quo p̄cessit figura p̄m
Gen. xxxv. Surge iacob et ascē
de bethel et ibi adora deum. **iiij.** **Re**
gū. iij. Salomō abiit in gabaō
vt ymolaēt ibi. **Illud** quippe eāt
excelsū maximū. **Per** montē enī
adoracōis p̄ies on̄dere voluerūt
altitudinē cordis. q̄ in adorante
eē debet nō qz localis eēt adoracō
et qz hoc postea in abusu traxerūt
putātes locale eē deum q̄ adora
tur. **Ideo** corrigendū est hoc vñ
sequit: qn̄ neqz in monte hoc: in
q̄ vos sōle numē adoratis (neqz
iberosolimis) i tēplo qd̄ in figu
ra demōstracōis celestiu ad locū
oracōis elegit deus. nō qz ibi lo
caliter adorandus esset tñ s̄ qz

bi i tpo celestiu dispositio demō
straret ppter q̄ deus esset adoran
dus. et cum etiā hoc in abusu tra
bat cecitas iudeorū et dicat iudeo
rū eē deum tñ et non genū. ideo
corrigendū est erroris viciū. **Ihe**
remie. xxvi. **Spon** q̄si ager ara
bitur et ibi in aceruū lapiduz
erit et mons tēpli in excelsa filua
rum. **Rō. iij.** an iudeorū deus tñ?
nōne et genū? ymo et genū. qm̄
quidez vnus deus ē qui iustificat
circūfionē ex fide et p̄pucū per fi
dem. vñ de reprobacone tēpli ex
pte infidelitatis iudeorū qui crede
bāt alibi nō inueniē deū nisi ado
rando versus templū dicitur. **Ma**
lach. i. nō est michi volūtas i vo
bis. et mun? nō fuscipiā de manu
vestra. ab ortu enī solis vsqz ad
occasuz magnū nomē meū est in
gentibus. et in om̄i loco noī meo
offerēt oblacō mūda. **Ps.** **A** sol
ortu vsqz ad occasum laudabile
nomē dñi (adorābitis) lafe adō
acōne. **Ps.** **I**n om̄i loco dōmācō
nis benedic aīa meā dom̄ino. **Ad**
hūc etiā sensū salomō cū domum
dñi dedicaret adorātes inuitauit
qn̄ dixit. **iiij.** **Reg. viij.** **S**i celū et
celi celozū te capere nō p̄nt q̄nto
magis dom? hoc quā edificauit.
s̄ hoc populus carnal nō intelle
xit. putās iudeorū eē deum tñ et n̄
debere adorari n̄ in tēplo vel ver
sus templū (patrē) quē mulier
et alij adorantes deū sub nomine

pr̄is adorauer̄t et iō pr̄em dicit ef
se adorād. **Ysa. lxiiij.** Pat noster
es tu nos vero lutū et fictor n̄r et
opa manū tuarū om̄es nos. **Ma
la. ij.** Nūquid nō vn̄ est pr̄ om̄i
n̄r̄m: et qz pat est oim̄ et in om̄ib?
Ideo ab om̄ib? et vbiqz adorād?
(vos adorātis) hic mlieri exponit
intellcū veritatis dices tria. s. er
rorē gentiliū. iudcorū intellcū spi
ritualē et hui? assignat cām sp̄ea
lē. dicit ergo vos gētiles vel sama
ritani qūuis legē recipiatis adora
tis (qđ nescitis) qz h̄m legē intē
ditis deū terre colere quē ppter ti
morē bestiarū terre colē cepistis
et legitima eius i lege tenere sicut
dr. **iiij. Re. xvij.** Et sic etiā aliq̄ gē
tiles adorātes ydola. qđ nesciūt
adorāt. qz ydolu non h̄z dimitatē
p̄. **Coz. viij.** Et si sunt q̄ dicātur
dij siue in celo siue in tra. nob̄ tñ
nō est nisi vn̄ deus p̄ quē om̄ia et
nos p̄ ip̄m et in q̄ om̄ia et nos in ip̄
so. **Sapie. xiiij.** In m̄gno inscie
bello viuētes tota tā magna ma
la pacē eē arbit̄i sūt. **Actu. xvij.**
Tpa hui? ignorācie despiciēs de
us annūciat vob̄? vt om̄s vbiqz
p̄niam agāt et ibidē añ paz q̄ ce
li et tre cū sit dñs nō in manifc̄is
templis ibitat. nec manib? hūa
nis colit̄ indigēs aliq̄ cū ip̄se det
om̄ib? vitā et inspiracōem et om̄ia
nos iudei q̄ intellectū legis h̄em?
q̄bus se conumeat dñs: qz ad ip̄
sū ptinet. vñ glō. **Quoz** pr̄ib?

pm̄iss? ē x̄ps. **Rō. ix.** qz patres
ex qb? x̄ps est h̄m carnē (nos ado
ram? qđ scim?) p̄ legē et p̄phas
glō. **Nō** om̄s s̄ electi adoram? qđ
scim? qz nobis cognicō dei est p̄
testam̄tū pm̄issa in q̄ pm̄issus ē
nob̄ x̄ps. **Baruch. iij.** Aie quior
esto p̄pls dei qz q̄ deo placēt ma
nifesta sūt nob̄. **Gal. iij.** Abrahā
dicte sūt pm̄issioēs et semini ei?
(qz sal? ex iudeis ē) hic tagit cāz
sal? em̄ est ex iudeis. qz saluator
est p̄ dñs nasci ex iudeis et ille ē
luxera q̄ illūinat om̄nē h̄iēm ven
entē in hūc mūduz ad sciam veri
tatis. **Jo. i. Luc. i.** Iurāduz qđ
iurauit ad abrahā pr̄em n̄r̄m da
turū se nob̄. **Deb. ij.** Nusq̄ ange
los app̄hedit. s̄ semē abrahā ap
p̄hendit. **Gen. xxvi.** In semē tuo
b̄ndicētur om̄s gētes. vñ etiā q̄
uis sal? sit ex iudeis nō tñ dat̄ so
lis iudeis. **Ysa. xlix.** Pax est in vt
fiscites michi trib? iacob et feces
isrl̄. ouertēdas dedi te in lucē gē
tū vt sis sal? mea vsqz ad extre
mū terre. (**Sz** venit tōra) hic ter
cio tradit cultū vere adoracōis et
dicit q̄tuor scilicet tēp̄is reuelā
de iam veritatis implecōem. vere
adorancū condicōem. adorancū
ad eum qui adoratur cōgruitetē
et eorum que tradēda sunt de cul
tu dei plenam racōnem. dicit er
go. **Sz** venit tōra: hoc est in ve
niendo est tōra: et hoc dicit quia
tōra ista non est in diuisibilis.

h̄iā p̄ incarnacōem ⁊ bap̄tismū
incept̄ ⁊ per cōplementū passio
nis ⁊ resurrectionis ⁊ ascēsiōnis
ē diuulgāde p̄ mundū veritatis
⁊ cōtinue inueniēdo. **Rō. xiiij.** ho
ra ē iam nos de sōno surgere nūc
enī pp̄ior ē nr̄a salus q̄ cū credi
dim⁹ nox p̄cessit dies āt appropi
quabit (⁊ nūc est) qz iā in sacra
mētis incept̄ in q̄b⁹ veritas pa
tescit. **Ysaie. xxiij.** additus ē an
nus ad annū. sollemnitates uiolu
te sūt. iā enī finiti sūt āni p̄missi
onū ⁊ reuolutus ē annus in q̄ ve
ritas ē manifestāda. **Ezech. xij.**
Non plongabit̄ vltra om̄is ser
mo meus. verbū qd̄ locutus fue
ro cōplebit̄ ⁊ hoc ē quod dicit̄ : ⁊
nūc est : qz veritas xp̄us est post
quē ali⁹ expectādus nō erit. (**Q̄n**
vei adoratores) **H**ic tangit vere
adoraciū condicōem. Tangit āt
q̄tuor : adicōnem. s. verorū adora
torū. ipsā adozonem. eū qui ado
retur ⁊ cōdicōnem vere adozio
nis. **D**e p̄mo dicit̄ : qn̄ : qz tēpus
plenitudis xp̄i gr̄ie ⁊ veritatis h̄
exigit : veri adoratores : adorator
ē qui ad hoc tēdit qd̄ adorat. ve
rus autē adorator q̄ nō est fictus
h̄ intus p̄ deuocionez est q̄lis ap
paret exterius. dicit̄ ergo : qn̄ vei
adoratores : quorū oīo accedit
ad eū qui adorat. **P̄s.** appropin
quet deprecācio mea in conspectu
tuo dñe iuxta eloquiū tuū da mi
tibi intellectū. vnde q̄ recte adorat

per intellectū ei quē adorat appro
pinquat vñ ⁊ damascen⁹ qz ora
cio ē ascensus intellcūs in deū. **I**n
tret postulacō mea in cōspcū tuo
Eccā. xxxv. Oracio humiliantis
se nubes pen et̄ibit ⁊ donec appro
pinquet nō consolabit̄ ⁊ nō de
scendet donec altissimus aspiciat
P̄s. dirigat̄ oracō mea sic incen
sū in cōspcū tuo eleuacō manuū
mearū sacrificiū vespertinū. ver⁹
adorator autē est sic dixim⁹ non
fictus ⁊ ad hoc exigūtur q̄tuor : q̄
rū vnum ē qz cor sit cū labijs i co
gitacōe. scdm̄ ē qz mens sit cū ora
cōne in delcāciōnis intēdione. ter
ciū est qz nō confidat in oracōis
ret̄horice p̄suasione. hoc ē qz oret
in simplicitate. quartū autē est
qz oracio nō impediāt contraria
opacōne. **D**e p̄mo dicit̄ de q̄bus
daz. **Ysaie. xxiij.** qui hoc qd̄ ora
bant in corde nō habebāt. popu
lus hic labijs me h̄rat. cor autē
eorū longe ē a me. ⁊ ē translacio
lxx. nr̄a autē translacio h̄z sic eo qz
appropinqt̄ populus iste labijs
suis cor āt eorū lōge ē a me. scd̄z
autē est qn̄ intencō orantis qui
escit in re tēpali tūc enī oracio q̄
debet eē de eternis nō est circa idē
in q̄ anim⁹ orantis delcātur. **J**e
remie. xii. p̄pe es tu ori eorū. ⁊ lō
ge a remib⁹ eorū. **R**enes enī loca
sūt delcāciōnis. delcācio enī oran
tis in deo debet eē qui adozatur.
P̄s. delectaē in dño ⁊ dabit tibi

penicōes cordis tui. de tercio dicit
Matth. vi. Orātes nolite multa lo
q̄ sicut ethnici faciūt. hī ei putāt
oracōib? rethoricis psuadere et
hī nō orāt in simplicitate **Job.**
xli. Nō pcam civbis potentib? et
ad dep̄candū dpositis sicut orōes
rethorice cōponuntur. tales enī in
multiloq̄o putāt exaudiri. de q̄r
to dicit **Job. ix.** Vānū qz pecca
tores de? nō audit. **ij.** **Matth. ix.**
Orabat scelest? dñm a q̄ miseri
cordiā nō eāt. seculur? Isti ego
sūt veri adoratores qz veritas est
rectitudo sola mēte pceptibilis vt
dicit Anselm? . primū at ad ora
cionē appōit rectitudinē cordis.
scdm rectitudinē intencōis. ter
ciū autē rectitudiez simplicitatis
et quartū rectitudinē opis. Sic
ergo dicit veri adoratores (adora
būt) hoc est orōe appropinqbūt
p̄s. Adorabo ad templū. nē. ado
ratio enī est que v̄tute et feruore
deuocōis ascendit. q̄ calore cari
tatis ignescit et fraglācia aroma
tū oim virtutū coraz deo odorē sp
git. De p̄mo d̄r **Can. iij. Que est**
ista q̄ ascēdit p̄ desertū sicut v̄gu
la fumi ex aroma. mirre et thuris
de sc̄do in p̄s. **Cōcalcauit cor me**
uni intra nē. de tercio dicit ec̄ā in
p̄s. **Mirra et gutta et casia nē. sup**
plespirant ex q̄bus delectauerūt
te filie regū in honore tuo Talibo
ei adorantis de? delectat (p̄m)
ecce q̄s adorat cuius. s. nomē dul

cescit adorāti qui pat̄no affcū su
scipit orōem q̄ ad esse gracie for
mat et gñat orantē qui p̄uidēcia
p̄ris erudit ad orōem. de p̄mo lo
rū dicit **Sapie. xvi.** Substācia
tua enī dulcedinē tuā quā in fili
os habes oñdebas. hec ei est dul
cedo q̄ sonat in noīe p̄ris. de sc̄do
Jo. xi. Pat̄ grās ago tibi qm̄ au
disti me et ego sciebā qz sp̄ me au
dis. In p̄mo enī affectu semp̄ ex
audit filiū dūverē sit fili? et nō ali
enus p̄s. **Fili? alieni mentiti nē.**
qz ore se dicūt esse filios et nō ha
bent sp̄m p̄ris. de tercio d̄r **Jo.**
p̄. Dedit eis p̄tatem filios dei fie
ri et ibidē ex deo nati sunt **Matth.**
vi. Pater noster q̄ es in celis. fo
mat enī pater celestis ad celestia
de q̄rto dicit **Rō. viij. Quid ore**
mus s̄m q̄ oportet nescim? ipse
autē sp̄s postulat pro nobis ge
mitib? inenarrabilib?. spiritus
autē ille est spirit? p̄ris et sic pa
tet q̄ pat̄ est adorādus (in sp̄i
tu et veritate) cōdicio est vere ado
rantis et in duob? est. sp̄s enim
dicit abstractōnem a carne **Luc.**
xxiij. Spirit? carnem et ossa nō
h? et ideo in sp̄i adorat q̄ a carne
et carnis desiderijs et fatalijs cō
cep̄ciōib? abstrahitur in q̄bus
animales homies occupantur p̄
mo **Cor. ij. Animalis homo nō**
p̄cipit ea que sunt sp̄is dei. stulti
cia enī est illi **Gal. v. Sp̄i abu**
lāter et carnis desideia nō p̄ficiētis

Iste enim spiritalis est. qui omnia diu-
dicando intelligit. et cuius spiritus cre-
atus spiritui increato immergitur
et unitur. De primo. i. Cor. ii. spi-
ritualis homo diiudicat omnia. et ibidem
nos non spiritum huius mundi accepimus
sed spiritum qui ex deo est ut sciamus
quod a deo donata sunt nobis. de secundo
i. Cor. vi. qui adheret deo unus spiritus
est. (et veritate) adoracionis
ut scilicet recta et pura et non fantastica
sit adoracio sed vera sicut dictum est
Ysaie xxxviii. Obsecro domine me-
moro quod coram te ambulaueri in ve-
ritate et quod bonum est in oculis tuis
fecerim. **N**am et pater tales querit qui
adorent eum. Tangit adoracionem
ad eum qui adoratur congruitatem
quod tales querit pater qui adorent eum.
sic sic ipse vere pater est in exaudi-
endo et talis fuit paulus. Ro. i. cui
seruio. i. culturam exhibeo in spiri-
tu meo in euangelio filii eius. Item
Ro. xii. deprecor vos rationate cor-
pora vestra hostiam viuente benepla-
centem deo rationabilem culturam vestram
sic enim inducat Crisostomus. Pater ergo
tales querit qui talem exhibeant cultu-
ram siue adoracionem. quod adoracio
siue latría est cultura dei. **N**on ergo
pater querit localiter adorantes sed ta-
lem ut dictum est cultum adhibentes
i. Thimo. ii. volo viros adorare
in omni loco leuantes puras manus
sine ira et discipacione. i. Corin. iiij.
Orabo spiritu orabo et mente
psallam spiritu psallam et mente rationem

autem omni horum determinat cum dicit
(spiritus est deus) spiritus enim principi-
um est vite. Ioh. vi. spiritus est qui
uiuificat. caro autem non prodest
quicquam. et ideo quod spiritus vite est prin-
cipium vite fluit ab ipso in nos per hoc
quod est spiritus si nos in spiritu et veritate
tedimus per affectum in ipsum. **O**racio
autem ut dicit Augustinus. est pius men-
tis affectus in deum directus. unde
dicit (et eos qui adorant eum) non
in monte hoc neque iherosolimis
sed (in spiritu et veritate oportet adora-
re) quod enim pater est spiritus nec yma-
ginem nec locum querit in quibus ado-
retur. Ysaie. xl. cui simile existi-
mastis deum aut quam ymaginem po-
netis ei. Ysaie. xxvi. Spiritum meo
in precordiis meis de mane vigila-
bo ad te unum qui adoratur in carne
vel carnis ymagine vel loco non
in spiritu adoratur. Ro. viij. qui in carne
sunt deo placere non possunt. qui autem
in spiritu sunt omnes deo placet unde
ibidem quicquam spiritu dei aguntur
hij filii dei sunt. similiter qui in verita-
te a deo non sunt non exaudiuntur.
Ps. ut quod diligitis vanitatem et qui-
ritis mendacium. veritas enim est re-
ditudo in qua res se habet in habi-
tudine in qua est in mente divina et
ad quam a mente divina facta est. Io-
hans. xvi. cum venerit ille spiritus ve-
ritatis docebit vos omnem verita-
tem et quod ventura sunt annuntiabit
vobis. Sed querit cum deus sit veri-
tas quare non dicit veritas est deus sic

dicat spūs est de? Ad hoc dicēdū
q̄ cū deus dicat spūs in hoc uerbo
abstrahit et absoluit mulier ab
errore samaritanorū q̄ dixerūt de
um esse localem. Samairam em̄
nō peccauerūt cōtra ueritatē a do
raōnis sed contra spiritualitatē
eius q̄ adoratur quē localem esse
credebāt et ideo dicat spiritus est
deus et nō ueritas est de? Querit
autē adhuc. qz et nos uideim̄ pec
care in adoraōe qz p̄magies et tē
plaueneamur. Sed ad hoc dicēdū
qz nō ueneramur p̄magies tanq̄
qdā uirtus numinis illis p̄fideat h̄
sicut dicat damascen⁹ ad p̄tota
p̄u referētes. templa autē uenera
mur sicut in quib⁹ rep̄ntatur di
spoficio celestiu. hoc em̄ nō est er
ror et ad hoc primū facta sūt tab
naclū et templū q̄uis carnales
in errorē hoc induxerūt sicut in p̄
missis dicitur est. Et si obiciat qz
tūc apud nos error iste corrigē
dus fit ne fiat sic apud antiq̄s.
dicendū qz nō oportet. qz iā gra
cia spūs de celestib⁹ appuit reue
lata et iō apud nos in errorē isto
trahi nō p̄t. Apōc. xxi. Ecce taber
naclū dei cū hominib⁹ et habita
bit cū illis. hoc ergo est qd̄ dicat
hic (dicat ei mulier) Ecce p̄s in q̄
iā eleuata mulier ad messie aduē
tū est inducta. Et hz duas ptes
In q̄rum p̄ma mulieris de aduē
tu messie ponit confessio Et i sc̄da
xpi p̄pter mulieris cōfessioem fa

cta illuminatio In p̄ma dicuntur
tria. certitudo fidei i quē est fides
h̄ est articulus et gracia exhibēda
meito fidei. de p̄mo dicat (Dico)
Sikter dicat Job. xix. Dico qz
redēptor me⁹ uiuit. Sed q̄ritur q̄
liter dicat scire hoc mulier cū dicat
Ricard⁹ de s̄cto victore qz fides
est lumē supra opimōem et infra
sciam ueritatis exis. Magr̄ autē
hugo de s̄cto victore qz est sup̄
sciam et infra intelligēciā uerita
tatis. Ad hoc autē et similia dice
dū qz mulier hec notās fidei certi
tudine dicat Dico. ij. Thimo. p̄.
Dico cui credidi et certus sū ma
gister autē ricardus uocat sciam
ueri q̄ nō est ex pte h̄ p̄fecte q̄ est
sciēcia sanctorū p̄ uisioem que fit
p̄ spēm. Et h̄c uocat magr̄ hugo
intelligēciā ueritatis. Opimōne
autē uocat uacillante habitū hu
mane cōcepōnis. qz sup̄ illū est
fidei certitudo. q̄uis ei fit p̄ specu
lū in enigmate tū nichil est cerū
us fide q̄ eterne imitat ueritati h̄
est ego qd̄ dicat Dico (qz messy
as uerit) Ecce credit⁹ a muliere ar
ticulus. messyas em̄ hebraice xps
est grece. et latine uind⁹ in sacerto
tē et regē p̄s. Vixit te de? de? et c̄
Hec autē sciunt mulier qz sama
ritani q̄qz libros moysi rēp̄it
In Gen. xlix. dicat. Nō auferet
scepterū de iuda et dux de femore
eius donec ueniat q̄ mittēdus est
et ipse erit expectacō genū et hoc

trāslacio .lxx. Abac .ij. Si morā
fecerit expecta eū qz veniens veni
et nō tardabit (q̄ dicitur xps)
hec est interpretacio euāgeliste pp
ter sermonē grecū. in quo sc̄p̄fit
Ysa .lxi. Sps dñi sup me eo qz
vixerit me de? ad euāgelisandū
māfuetis misit me (Cū ego vene
rit) sicut p̄phetatū est de ip̄o (ille
annūciabit nobis) hoc est annūci
are habet nob̄ (ōnia) et sibi cre
dendū est p̄ ōnia. Sicut enī spi
rit? veritatis docet ōnia ita ille a
quo fluit sp̄s ōnia docet Job .x
iiij. Ille vos docebit oīa et fugge
ret vobis ōnia que dixerō vobis.
Jo .p̄. Virginit? qui est in sinu
p̄ris ipse enarrabit Ille enī sol?
scit et p̄t fm̄ deitate? et ille solus
habet v̄ctōem sc̄dm̄ hūanitatē
p̄ me Job .ij. V̄ctio docebit vos
de ōnibus et ita sc̄dm̄ deitate? p̄t
et scit qz est in intimis p̄ris et fm̄
hūanitatē habet sp̄m̄ de ōnibus
docētē. Ysa .liij. Prop̄t hec sciet
popul? in eius nomē meū in die il
la. qz ego q̄ loquebar ecce assum
hoc est ego qz dicit mulier. Et qz
elauit mentē ad p̄phetandū de
messya. iō veritatē de ip̄o messya
reuelatā meruit accipere et hoc est
q̄d seq̄t (dicit ei il̄s) Illūmādo
eā de p̄sona messye per eius actū
scilicet annūciacōem omniū (Ego
sum) messyas (qui loquor teā)
Jo .ix. Et vidisti eū et qui loq̄tur
teā ipse est. Sed querit quare

nō a p̄ncipio hoc dixit mulieri h̄
eciā causabāt iudci qz tenuit eos
in suspēso Job .x. Quousqz aias
nās tollis si tu es xps dic nobis
palā. Sed ad hoc dicendū sicut
dicit Criso? qz oportuit paulatī
manuducē mulierē legē non cog
noscētē. qz si statim a p̄ncipio
hoc dixisset deliramentū videret.
nunc autē post q̄ p collocaōem
scripturarū p̄ secretoꝝ reuelacio
nem. p̄ cultus ordinacōem manu
ducta est tūc vidit qz sapia dei or
dināte ista perfecta sunt et tūc or
dinacō credidit. Adhuc at que
ritur cū verbū abbreviatū fecit
dñs sup terrā Ysa .x. Videt hūc
ordinē nō tenuisse ī muliere hac
qz lōgū fecit sibi fm̄ monē Ad hoc
autē dicendū qz fm̄o de verbo ab
breuiato duplicat cōsiderat scilicet
et ex pte verbi et ex pte auditorꝝ
Ex pte q̄dem verbi semp est bre
uis sermo. Ex pte autē auditorꝝ
quādo sapiētes sūt et instructi au
ditores in sc̄ptura breuis est ser
mo. Ex pte autē audiēcū rudiū
nō instructorū sicut fuit hec muli
er oportz esse longū instructorū
sermōem p̄. Cor .ij. Ego fratres
nō potui vobis loqui q̄si spiritua
libus. s̄ q̄si carnalib? tanq̄ puu
lis in xpo lac vobis potū dedi nō
escam nōdum enī poteratis. ideo
ego lōga indignit manuductōe
et mire fuit benignitatis qz vnā so
lā peccatricē sic māuducē voluit.

simile aliqd facies ei qd fecit **Luce**. vij. vbi peccatrice suscepit et ab ea se tangi permisit et accusataz i corde pharisei excusare voluit et laudare de obsequio et laudataz a pctis absolvere et absolutam in pace dimittere (Et continuo venerunt discipuli ei?) hic tangit discipulorum reuerentiam admiracionem Et habz tres ptes scz discipulorum admiracionem em. discipulorum reuerentiaz. et terciu qd ex his causat licz no dicitur horum laborum causam. dicit ergo: **Et continuo**: qz copacientes domino qz fatigatus erat lassitudine et estu vie et longa prandii expectacione: venerunt discipuli domino et magistro seruire et ministrare cupientes exemplum capientes a patriarcha qui uxori dixit accedat tria sata farine de simila commisce et fac subanerios panes azimos. viatoribus em cito pandum est quia et exhausti sunt labore vie et estus et ad viam proficendaz festinant et hoc est qd dicit et continuo: **Proverb. xxij.** vidi sti hominem velocem in opere suo coram regibus stabit nec erit ante ignobiles (et mirabantur) clementiam scz et dignacionem **Aug.** bonum admirabant non malum suspicabantur **Beda** non mirabantur (quod cum muliere loquebatur) cum quibus loqui consueverat. sed quia cum alienigena ignorantem misterium ecclesie de gentibus future et hoc est quod cum mu-

liere loquebatur. dignacionem enim hec maxima fuit (nemo tamen dixit) ecce reuerentia. quia ex magna reuerentia nichil dixerunt **Hester xv.** Valde mirabilis est domine et facies tua plena gratiarum (quid queris) dans occasionem et ausum te interrogandi per responsonem tibi factam. non enim ex ignorantia unquam quesivit dominus. sed interrogavit ut alijs daret occasionem et interrogandi et querendi (aut quod loqueris) excitans alios ut tecum fudicialiter loquantur (cum ea) tali peccatrice et alienigena muliere **Ioh. xvi.** Non est opus tibi ut quis te interroget **Ioh. ij.** Non erat opus ut quis testimonium perhiberet de homine. ipse enim sciebat quod esset in homine. **Sed** cum petrus et iohannes semper apud eum audacia querendi habuissent quare de isto misterio non fecerunt questionem? petrus enim **Jo. xxi.** quiescit de iohanne domino hic autem quod iohannes autem petrus inuit ut quereret quis cum esset traditur? **Ad hoc** autem secundum **Crisostomum** dicendum videtur quod istud fuit in principio predicacionis domini ante petrum et iohannem ausum querendi apud ipsum accepissent et ante misterium vocacionis gentium accepissent (reliquit ergo per dominam suam mulierem) hic ponitur fructus confusionis huius mulieris et est predicacio facta per mulierem **Diuidit** autem hec psalmus in tres partes. In quarum prima ponitur

uocatio facta p muliere. In scda
instructio discipulorum que ex uoca
tione mulieris accepit causam ibi
Interrogabant eum discipuli. et
In tercia fructus credentium exortus
ex uocatione mulieris ibi: ex citate
autem illa. In prima barum duo tan
guntur: mulieris uocatio et uocato
rum facilis obediencia. In prima barum
tria tanguntur scilicet uocatis ad
uocandum expedicio uocatis ad eos
qui uocant appropinquacio et ipsa
uocatio. de primo dicit sic. Reliquit
ergo ydria suam: ut expedita cur
reret: mulier: ydria autem hauri
torum frigide consolationis cupidi
tate significat terrene possessionis
Ecclesiasticus. xij. Confringet ydria super
fontem. **Luc. v.** Relictis omnibus se
cuti sunt eum. **Phil. iij.** Que michi
fuerunt lucra hec arbitratum sum ut
stercorarem pro christo ut lucrum facerem (et ab
ijt) uocatis appropinquando (in ciuitate)
hoc est in ciuium uinitate in qua
multitudo fuit uocandorum. **Matth. ix.**
Circuibat ihesus per ciuitates et ca
stella predicans et docens euangelium
regni. **Moraliter** autem abijt a seip
sa in ciuitate. hoc est ciuium uinitate
ut bonis ciuibus se iungens ad
auctorem salutis reuiteretur. **Actu. ix.**
Surge ingredere in ciuitatem in
uicium qui uocatur rectus et ibi dice
tur tibi quod oporteat te facere. **Ecclesiasticus. x.**
Labor stultorum affliget eos quia
nesciunt in urbem pergere. (Et dicit
illis hominibus?) Ecce modus uocatio

nis. (Venite) Et dicit tria scilicet
ad fidei inuocationem eius ad que
inuitat predicacionem et meditandi
quia ipse est christus dat occasionem. di
cit ego uenite exiit de uobis et re
stis. **Gen. xij.** Egredere de terra
et de cognatione tua. **Jere. li.** Veni
te et nolite stare recordamini procul
domini et iherusalem ascendat super cor
uestrum (et uidete) oculis exteriori
bus et interioribus. **Luc. xxij.** Pal
pate et uidete quia ego ipse sum. **Ysa. lx.**
Uidebis et affluet et mirabitur
cor tuum. **Baruch. v.** Sta in excel
so et uide iocunditatem a domino deo
tuo uenientem tibi. (hinc) hoc est
in humana carne latentem (quod dixit
in omnia quecumque feci) **Jere. xxxij.**
Annuntiabo tibi gratiam et firmam
que nescis. **Ysa. xlv.** Quis audi
tum fecit hoc ab initio et tunc predicatum
illud. nunquam non ego dominus et non
est ultra me deus? Sed uidet dice
re falsum quia non dixerat ei nisi de uir
nis que habuerat. multa alia uero
mala fecerat que non dixit ei. **Ad hunc**
dicendum quod mulier hec non intedit
tam dictum quam uirtute dicitur: eadem
autem uirtute quam dixit hoc de omnibus
alijs dicere potuit. (Nunquam ipse
est christus?) quod assertiue dicere
potuit: sub interrogacione posuit ut
occasionem det meditandi. quia me
ditando ex hijs que dixit mulier fa
cilius uocatur quando recogitat quia ne
mo mihi solus datus secretum scit consci
entiarum. **Jere. xvij.** Prauum est cor

hominis et inscrutabile quis cog-
noscat illud **ps.** scrutans corda et
renes de? **p. Re. xvi.** Deus intue-
tur cor et ideo signoposito certo
unde cognosci poterit aliud eorum
committit deliberationem ut et ipsi vi-
rum suum hoc est rationem vocent. si-
cut et mulier vocare virum suum mis-
sa est **ps.** Meditatus nocte sum
cum corde meo et exercebar et scope-
bam spiritum meum (Et exierunt
de civitate) Tangitur vocacionis
fructus in tota multitudine civi-
tatis. dicit ergo: Et exierunt de ci-
vitate: propria relinquentes et hu-
militatem fidei christi imitantes **Je-
renie. xlviij.** Relinquire civita-
tes et habitate in petra habitato-
res moab **Deb. xiiij.** Non habemus
hic manentem civitatem sed futuram
inquirimus (et veniebant ad eum)
ut vobis spiritualibus fruerentur.
Luce. vi. Veniebant ad eum om-
nes qui habebant infirmos. quia
virtus de illo exibat et sanabat
omnes **Matth. xi.** Venite ad me
omnes qui laboratis et onerati estis
et ego reficiam vos **Ecc. xxiiij.** tunc
fite ad me omnes qui cupiscitis
me Dicit autem quod exiit de civi-
tate venerunt ad eum. quia ipse
ante portam civitatis fuit. quia pro-
pter scandalum iudeorum ad alie-
nigenas intrare noluit et hoc est
quod dicit (Interea rogabant
eum) **Hic** tangitur ex facto isto
occasionata discipulorum instructio

Dicuntur autem hic tria scilicet
obsequiosa ad ministerium exhibi-
tio domino deo ex obsequio ex-
hibita. discipulorum ad instructi-
onem excitatio. et tertio domini ad
cibum spiritualium discipulorum instru-
ctio. dicit ergo Interea dum hec
ageret rogabant eum (discipuli eius)
ut obsequiosi et fatigato copacientes
(dicentes) ex affatu eum ad
refectionem invitantes **Ysa. xxviii.**
Reficite lassum et hoc est meum refri-
gerium (Rabbi) cui magisterij bo-
nor debet et refectio corporalis per spū-
ali refectioe **Gal. vi.** Communicet
is qui cathezisatur verbo ei qui se
cathezisat in omnibus bonis (mā-
duca) hoc enim debet discipulus ma-
gistro ut in corporalibus ministrat
p. Cor. ix. Si nos vobis spiritualia
seminamus magnus est carnalia
nostri metamus **ps.** Sumite psal-
mum et date tympanum **Glō.** sumi-
te spiritualia et date corporalia (ibus
autem dixit eis) **Hic** tangit ex obse-
quio exhibito discipulorum instru-
ctio siue ad instructionem excitatio
dicuntur hic tria quorum primum est
excitatio ad instructionem. secundum
excitatorum interrogatio. tertium be-
nignam magistri illuminationem. dicit ergo
(Ego cibum habeo) ex priorum ordina-
tione et obedientia (manducare) hoc est
michi incorporare (quod vos nescitis)
quia credentes michi et ad fi-
dem patos sicut samaritani iam
pati sunt habeo michi incorporare

Thob. xij. Ego abo iuisibili a po
tu q̄ ab hominib? videri non pot
vtoz **Eccā. xv.** Cibavit illū pane
vite a intellect? a aqua sapiēcie
salutais potavit illū (dicebāt au
tē discipuli adinuicē) exatati em̄
ad illūinacōes nouas de esca spi
rituali p̄cipiēdas a nō intelligē
tes esca- sicut nec ml̄ier intellexit
spūalem aquā: quesiuērūt adin
uicē reuerenciā exhibētes dño: a
idō ab ip̄o nō querētes s; corā ip̄
so vt ip̄e audiēs p̄pria benignita
te p̄beret illūinacōes a hoc (Qu
qd aliq̄s attulit ei māducare?)
sicut **Mat. xvi.** Cū dicebat q̄ ca
uerēt a fermēto phariseoz puta
bāt q̄ de panib? non secuz porta
tis loquētur qz adhuc sine intel
lectu spiritali fuerūt a animales
p̄me **Coz. ij.** Animalis homo nō
p̄cipit ea q̄ sunt spūs dei- stulticia
em̄ est illi- qz spiritalit̄ exami
atur- vñ **Matth. xvi.** Quare nō im
telligitis qz nō de pane dico vob̄
a verū est q̄ samaritane cōuersio
attulerat ei māducare- qz illā de
fideāueāt a illā sibi iā incorpauē
rat- qz cū tria sint in comestione:
desideriū- r̄fectio- a incorpaco- duo
scz primū a terciū habet xp̄s ad
nos desiderādo a incorpādo- vñ
autē mediū scz habemus nos in
corpacoē ad ip̄m qz nos ip̄se re
fiat a nō nos reficiam? ipsum- vñ
de dictū est **Augustino** voce cele
sti **Cresce a māducab̄ me- nec tu**

mutabis me in te sicut abuz car
nis tue- s; tu mutabis i me **Sa
piē. xvi.** Omnia trāfigurata nuf
ti gr̄ie tue deseruierunt ad volun
tatē eorum qui a te desiderāti sunt
vt scirēt filij tui quos dilexisti do
mine qz non natiuitatis fructus
pascunt homines- s; hmo tuus q̄
pascit oīa (dicit eis ihesus) **Ecce**
collata de eodem quo dubitauerūt
illūinacio- Dicit autē duo **Pri
mo** enim tāgit de abo spūali illū
inacōnem **Secdo** autē tangit illu
minacōis explanacōnem Dicit ez
go (meus ab? est) p̄ desiderium
spūalis famis a spūalem incorpo
racōez (vt faciam voluntatē ei?)
p̄ris (qui misit me) in hōm̄ voca
cōnem cōuersionem a ad patrem
reductōnem **Thess. ij.** hec ē vo
luntas dei sanctificacō vza **Apoē.
ij.** dabo illi manna abscondituz
quod est in paradiso dei mei- hoc ei
est dulce manna angelorum esca
qd ē cōuersio p̄ctōrū- qz sic dicit
tur **Luc. xv.** Gaudium est angel
dei sup vno peccatore penitēciam
agēte **Sap. xvi.** Angelorū esca
nutristi populū tuum hūtem i se
omne delectamētum a ōnem sapo
rem suauitatis **Sapor** em̄ suauis
sim? est sapor de cōuersione infide
liū a p̄ctōrum a hoc significatū ē
Gen. xxvij. affer michi duos he
dos optimos vt faciāz inde escas
quib? libenter vscit pater tuus
Medi em̄ duo sunt duo genera

pctōz q̄z vnū ē dūsiō infidelū a
aliud cōtriciō pctōnū. **Fidelūz** q̄
bedi p cōfessionē exoriatur per
ignē cōtriciōis coquūtur a per
aromata virtutū condiūtur a sic
in cibum spūalem magno patri
de celis exhibent. Hec est enī volū
tas dei p quā filium suum misit i
mundū (vt pficiam opus eius)
scz qd ipse fieri p me disposuit.
Jo. vi. Opus eius ē vt credatis
in eū quē misit ille. Hec enī ē vita
recōdiciōis sup ōnia opa eius.
p̄s. Misericordia enī ei? sup oia
opa eius a hoc opus dei pficere
fuit fames xpi a māduco. **p̄s.** La
bores manūū tuaz qz māducab
rē. **Mos** enī labores manūū cri
stus māducauit (Rōne vos diā
tis) **Hic** tangit istius spūalis mā
ducaciōis explanaciōez. **Diāt** aut
quatuor **In** quorū p̄mo sumit
signum a cū istius maturitate
In secūdo dat signū a laboraciū
in cibo remūeraciōe **In** terco a fru
ctū utilitate **In** q̄to cōfirmat ista
a omni puerbiali sermōe. **diāt** ez
go in p̄mo duo **In** q̄z p̄mo mes
sis exterioris pōit signū maturi
tatis **In** secūdo oñdit qz hoc tps
p̄uenit messis spūalis **diāt** ergo
Rōne vos qz p rusticā agrico
laz picā de exteriori messe loqui
mim (diāt) qz adhuc q̄tuor mē
ses sūt) tps (a messis) matuē ec
ce (reit) añ q̄ matuā sit ad metē
dū a hpc fuit d̄r marciū vel apri

lem qz in iunio vel iulio metitur i
terra p̄missionis q̄ est mediū cli
matis a hoc ideo fuit qz vianum
tēpus hyemis añ hoc fieri impe
dit maturitatē. **Isti** autē quatu
or mēses sūt q̄tuor lūne renouaci
ōnes que sūt. **lex** natural. **lex** scri
pta. **pp̄hia** a **illuminaciō** sc̄a p̄ io
hannē. Hec enī q̄tuor lumina du
cunt ad messem gracie. **De** p̄ma
illuminaciōe in **p̄s.** **Signatus**
est sup nos lumē vultū tui dñe.
De secūda **Proū. vi.** mādatū lu
cerna ē a **lex** lux a **via** vite incre
pacō discipline. **De** t̄ca. **ij. p̄t. i.**
l̄emus sermōez **pp̄heta** cū firmio
rē aū bñfactis attēdentes tanq̄
lucerne lucenti in caligioso loco
donec dies illulcescat. **De** quāta
Luce. p̄. **Illūinare** h̄is q̄ in te. a
i vmbri mor. se. **Isti** enī accēsiō
nib? lucis lumē dñi dualuit i mū
do vsqz ad x̄p̄z **Sub** x̄p̄o at qui
tus icepit mēsis maturitatis ad
metē dum. **vñ** diāt (Ecce dico v
bis) **euidēti** signo samaritana de
monstrata (leuate oculos v̄ros)
spūales a **considerate** qualiter se
ad maturitatez gentiles exhibēt
a nolite esse pigri sed facite vt
fornica. **Proū. vi.** que pat esta
te cibum sibi a **gregat** in messe
qd̄ comedat **Lu. xxi.** **Respiate** a
leuate capita v̄stra quia iam ap
propinquat redemptiō v̄str̄ qz a
fuitute seruil' legis liberamini a
alios liberabitis **Can. ij. iā h̄p̄s**

transit inber abijt et recessit flo-
res apparuerunt vinee florentes
odorem dederunt (Et videte regio-
nes) dispositas ad fructum fidei
(qz ia albe sunt) candore veritatis et
deuocōnis vestite **Eccēs. ix.** Omni
tēpore sint vestimta tua candida
Candore em̄ recōdiliacōnis vestitū
tur quādo ia per calorē caritatis
decocto humore pietatis in semine
verbi **Semē aridū** ab hūore
cōcupiscēcie seipfū exhibet matu-
rū (ad metendū) in horreū ecclē
Apoc. xiiij. Mitte falceꝝ tuā et me-
te qz ia matuatur messis terre. et
hoc est sic ibidem dicitur **Jam ve-
nit horvut metatur** Et **math. ix.**
Luc. x. messis quidā multa: opa-
rij vero pauci. et ideo pat̄ celestis
diat de filij laboribꝝ in terra **Gen.**
xxvij. Ecce odor filij mei sic odor
agri pleni quē benedixit dominꝝ
(Et qui metit) **Hic dat** signuz
laborancū remuneracōne. diat ez
go et qui metit ad horreū ecclē cō-
gregando (mercedē accipit). **p.**
Cor. iij. Vnusquisqz pp̄am mer-
cedē accipiet fm̄ suū laborez **Ma-**
th. xx. Voca operarios et redde il-
lis mercedē suā **P̄s.** Veniētes at̄
veniēt cū exultacōe portantes ma-
nipulos suos. sic ergo mellores
sunt apostoli **Reges at̄ in ecclāz**
cōgregāda fideles **Horrea at̄ cō-**
gregacōnes ecclāz **Provi. iij.** im-
plebuntur horrea tua saturitate.
Sed contra hoc esse videt̄ qd̄ di-

atur **Math. xiiij.** mellores sūt an-
geli. h̄ ad hoc dicendum qd̄ est mes-
sis ecclē et fidelū et in hac mes-
siores sunt apli q̄ p̄cedunt falce
verbi fideles de agro mūdane cō-
uersacōnis et cōgregant in horreū
ecclē et est messis mundi et sic
mellores sunt āgeli qui p̄cedūt
fideles et ponunt in horreū celi. **Ma-**
th. xiiij. Tritiā cōgregate in hor-
reū meum. sic ergo q̄ metit merce-
dē accipit **Ysa. ix.** Letabunt corā
te sic q̄ letantur in messe. sicut ex-
ultāt victores capta preda qn̄ di-
uidūt spolia (Et congregat fru-
ctū **Tangit h̄ fructus vtilitatē.** h̄
autē vtilitas est in duobꝝ. in fru-
ctꝝ dulcedie et in fructus etermita-
te **Primū tangit in hoc qd̄ diat:**
qui cōgregat fructū: q̄ diat̄ a
fruoꝝ fruens. qz dulcedie pp̄ria
reficit vñ **Gal. v.** Fructꝝ autem
spūs est caritas gaudiū pax et c̄.
et ibi diat̄ glō. ambro. has virtu-
tes vocat frūs. qz sincera et facta
dulcedie suos delectāt possessoēs
Jac. v. Ecce agricola expectat p̄-
ciōsū fructū terre patienter ferēs
donec accipiet tpanē et serotinū
Etermitatem autem tangit cum
diat̄ **Congregate fructum** (in vi-
tam eternā) **Oninis em̄ q̄ in agro**
dñi laborat cōgregat et qui cont̄
dominuz est dispergit **Luc. xi.** q̄
nō colligit meū dispergit et qui
non est mecum cont̄ me est **Vñ**
ei q̄ putabat se multa cōgregasse

qz cum dño nō cōgregauit dicit
Lu. xij. que cōgregasti cui? erūt.
cōgregat autē in vitā eternā **Jo-**
han. xv. posui vos vt eatis a fru-
ctum afferatis a fruct? vñ mane-
neat. q̄ em̄ in grā cōgregat ille i
vitā eternā cōgregat. qz nūq̄ exi-
det fruct? ille q̄ nō nos aliq̄ ex-
cidā? ab ipso p̄. **Pet. p̄.** In here-
ditatez icorruptibilez immutabilē
fibile a incōtaminatā cōsuataz i
celis in vobis q̄ in virtute dei cu-
stodim̄ (vt a q̄ seminat sil̄ gau-
beat) hic determinat om̄ne pū-
bū duo ei dicit. causā em̄ verita-
tis pūbū p̄mittit dices dñs: vt a
q̄ seminat: hoc est in agrū cordis
p̄mū semē verbi mittit sic legisla-
tor moyses a p̄ph̄e **Math. xij.**
Exijt q̄ seminat seminare semē suū
hoc ei p̄mo fecit in p̄riarchis a le-
gislatore a p̄ph̄is **Illi em̄ mitten-**
tes ibāt a flebāt mittētes semina
sua. flētes q̄ dē de redēptore absē-
te. mittētes q̄ dē de redēptore ab-
sente. mittētes tñ sciam fidei de
vēturo dño **Eccl̄. xi. mane semina**
semē tuū a vespere n̄ cessz ma-
n? tua. qz nescis quid magis ori-
atur vtz hoc aut illud a si vtrū
qz meli? est. mane quidē in p̄riar-
chis. vespere autē in p̄dicacōne
iobis q̄ facta est i fine mūdi. vtz
qz autē in fidelib? ē exortū a vtrū
qz perijt in infidelib?. Sic ergo
seminatē gaudet p̄riarche p̄ph̄e
te a iobes simul gaudeat in mes-

se (a qui ment) ap̄ls qui fideles
in ecciam colligit **Gal. vi.** q̄ semi-
nauit homo hec a metz. **ij. Cor.**
ix. qui p̄ce seminat p̄ce a metz q̄
saminat in bñdictioib? de bñdi-
ctioib? a metz vitā eternā. semi-
nat ei p̄ p̄ph̄a a p̄riarcha a me-
tz i filio ap̄lo a ido siml̄ gaudēt
in eadē fidelū cōgregacōne. p̄riar-
che. p̄ph̄e. ap̄li. vñ em̄ gaudiū
fuit illoz triū. vñ vñ? p̄ph̄az di-
cit **Ysa. lx.** gaudēs gaudebo i dño
a exultauit aia mea in deo saluta-
ri meo **Jo. iij.** In hoc gaudiū me-
um impletū est. de exētis at̄ q̄ ad
fidē patz nō valuerūt in frugez
iusticie. d̄z **Aggei p̄.** Seminalis
multū a intulit̄is parū a q̄ cōgre-
gauit merces misit eas in sacuz
ptusum. **Si autē obiciat q̄ ec-**
apostoli seminauerūt. dicendū
qz semē d̄z p̄rie a cōiter. p̄p̄e d̄z
q̄ p̄mū in agrū nudū iacit a sic
soli p̄riarche a p̄ph̄ete seminaue-
runt. aliq̄ dicit semen q̄ sup̄ia
citur vt aliud q̄ p̄us seminatū
est exatetur. a inspissetur a adiu-
uetur a q̄ perierat suppleatur a
hoc modo predicacō ap̄stolorū
dicit semen **Math. xij. Semē ē**
verbū dei. ager autē hic mund?
est. hāc distinctōez p̄bant opa
rusticoz qui q̄ vidēt non conua-
lescere semina āte h̄yemē iacta
versus estatē superseminat vt
spissetur antiq̄ a adiuuetur.
Actu. xvij. quid vult seminator

verborum hic facere (In hoc enim verbum dicitur est) atque dictum puerbum) quod alius in persona et statu. quod patriarcha (est) et propheta et iohannes (qui seminat). **Il. e. iij. in nouate vobis nouale et nolite serere super spinas. **Job. xxxi. Seminauo tomum iuda et tomum israhel semine bovum et semine iumentorum (et alius) persona et statu (est qui metit) sic apud Iulium. Ille enim metit sic dixit in? Cant. v. messui mirram meam cum arboris meo. In noua enim ecclesia merebantur fideles in mortificatione carnis et odore virtutis (ego enim vos metere). **Explanao est et adaptatio publici. dicit ego Ego qui dominus sum aree enim vos. **Jo. xv. posui vos ut eatis et fructum afferatis et fructus vester maneat (metere quod vos) in personis et statu apostolico (non seminastis) **Provi. xij. multi tibi in noualibus primis et aliis congregantur sine iudicio. **Priarche enim noualia fecerunt. **legislatoz seminavit. **prophete rigauerunt. **apostoli messuerunt et hoc factum est sine iudicio vel intellectus quod tota synagoga hoc non intellexit. **Job. xxxi. **Sera et alius comedat et progenies mea eradicet hoc pro statu synagoge dicitur est. **Ecc. xx. **Qui operatur terram suam exaltabit acervum frugum et qui operatur iustitiam ipse exaltabitur (alii) patriarche et prophete (laborauerunt) cor da vertendo semen primum ubi semi-**************************

nando sicut et ipsa samaritana pariter facta et instituta pro se induxit et prophete reuelacionem quasi iij. **Thi. ij. laborantem agricolam oportet primo de fructibus percipere (et vos in labores eorum introistis) quod verbum ipsorum pro testimonio vultumini ad veritatis confirmationem. **Provi. xij. ubi non sunt boues. **presep vacuum est. **ubi autem plume sunt segetes. **ma. e. for. bo. **Job p. **Boues arabant et azime pascebantur iuxta eos. **sic enim patriarchis arantibus? **moyses seminante. **prophete irrigantibus? **deo dante incrementum et maturitatem et apostolis metentibus in horrea ecclesiarum. **sic fit hoc quod dicitur. **Ysa. iij. erit germen domini in magnificencia et gloria et fructus terre sublimis et exaltatio huius qui saluati fuerint ex israhel. **Et illud ysa. xxvij. **Qui ingrediuntur in impetu de iacob florebit et germinabit israhel et implebit faciem orbis semine. **Tamen enim patriarche qui legislatoz et prophete et apostoli impetu spiritus sancti egressi sunt ex iacob et ex israhel et in israhel floruit promissionibus? et gemitibus factis israhel et tota orbis facies in gemitibus semine dei verbi est impleta (Ex civitate autem illa) post instructionem apostolorum dicit de gracia significata in aquis et dicit spirituali tangit huius manifestacionis ad gentes propagationem in primis samaritanorum. **Dicunt autem hoc tria scilicet manifestacio que facta est pro verbum**********************************

mulieris et feruor ad xpm deuocō
omnis et efficacia xpi sermōis ppo
ore p̄dicantis **I**n p̄mo loz dicitur
duo qz p̄mū est credendū
multitudo. secū dū autē cā tā cre
deie mulieris te hīa o. dicit er
ex ciuitate aut illa sychar vel sy
cidem nomie que iam incepit per
fide eē ciuitas hoc est ciuium vni
tas (multi crediderūt in eū) fidei
deuocōe. ps. Gloriosa dicta sunt
de te ciuitas dei (samaritanoz) q̄
gentes erāt et p̄mice fuerūt ecclie
de gentib? **Ysa. lxiiij.** queherunt
me qui ante nō interrogabant. i
uenerūt me qui nō queherūt Ro
manos. xi. qd̄ querebat isrl nō ē
cōsecutus electō at̄ cōsecuta ē. p̄
ter verbum mulieris) haurietis
aqua (testimoniū phibētis) qd̄
quidē verbū necāru. n̄ fuit p̄pter
m̄xilitatē samaritanorū quib?
ignotus fuit dñs et mulier nota.
Ita eū fit in omi noticiā q̄ igno
tū nō fit notuz m̄h p̄ aliquid qd̄
notū est et tangit verbū quo mu
lier xpm messyam eē p̄suasit di
cens (qz dixit michi omia q̄cūqz
fecit) **Mat. viij.** nō inuemi tātā fi
dez in isrl **Mat. xv.** mulier maḡ
est fides tua. **Lu. viij.** fides tua te
saluā fecit vade in pace (Cū uis
sent) tangit deuocōe vocatoz per
mulierē. qz ex deuocōe fidei vene
runt et ex caritate dñm manere ro
gauerunt. dicit ergo: **Cum uenis
sent** (ergo ad eū samaritani) vo

cati p̄ sermōez mulieris **Dan. iij.**
Tamen? te et querim? facē tuaz
ne confundas nos. ps. **V**niū qui
te expectāt nō cōfundentur (roga
uerūt eum vt ibi manēt) sciuerūt
eū q̄ ad introituz suum ad eos
b̄ndictur? esset eis **Gen. xxiiij.** in
gredere b̄ndicte domini cur fois
stas? **Gen. xxx.** Expimēto didici
q̄ ad itroitū tuuz b̄ndixit michi
dñs **Lu. xxiiij.** coegerūt illū dice
tes mane nobiscū dñe (et māsit
ibi) qz semp̄ satisfact deuotis in
oracōe (duos dies) q̄ duas signi
cant veritatis illuminacōes: cogni
cōez sui i legis lra quā mulier ac
cepit ab eo et cognicōez sui in veri
tatis p̄nā ad quā mulierē p̄ le
gē iduxit tūc ei satis māserat **Cā
ti. 3.** inuēi quē diligit aīa mea te
nui illū nec dimittā donec itrodu
cā i domū nr̄m mee. inuēit ei xps
i p̄nā veritatis. tenetur neab?
amois. inducat i domū nr̄s: q̄
veritas aptat̄ testimonijs legis
Jo. xiiij. ad eū uēi. et mā. apd̄ eū
faciem? (Et multo plures) ecce fructificacō
sermōis p̄rij Et dicitur
tra scz āplioz fruct? p̄rij sermo
nis. cōpacō sermōis xpi ad dētā
mulieris et cōfessio plena veritatis
dic̄ ergo: et multo plures (credide
rūt) q̄ p̄ mulierē (p̄t sermonez
eius) p̄riū. qz sic dicit **Mat. viij.**
loq̄bat q̄h̄ p̄tē h̄is. ps. **A**udi
ent v̄ba mea qui potuerunt ver
bum enim exiens ab ore verbi

increati cū virtute sonat **P**s. da
bit vōcā suā vocem virtutis **C**an-
tū-sonet vōx tua in aubus meis.
vōx em̄ tua dulcis et facies tua de-
cora **P**s. diffusa est grācia i labi-
is tuis (et mulier dicebat) ecce h̄
monis auditi a xp̄o ad h̄monem
mulieris cōpacio (qz iam nō pp̄t
tuaz loquelam) q̄ cōparacōne ei?
qđ vidim? nichil est. **Re. x.**
Ipavem et vidiqz dimidia pars
michi nunciata nō fuerat. **N**ō ei
iam pp̄ter hūanam rōem (credi-
m?) q̄uis p̄ illā i ducti sum? sed
ip̄i veritati pp̄ter se et sup̄ om̄ia as-
sentim? **J**ob vltio. auditu auris
audiui te. nunc autē oculus me?
videt te **J**darco ipse me xp̄l̄e do-
et ago penitēciā in favilla et cinere
Sap. xviii. Oipotēs h̄mo tuus
dñe de celo a regib? sedibus ve-
nit (**I**pi em̄ audiui?) ecce ofel-
fio p̄me veritatis **I**pi em̄ exteri?
et interius audiui? sapiēcie ver-
ba (et scim?) intellectu veritatis
(qz h̄ ē) qui carne venit ad nos
(vere saluator mūdi) vere dicūt i
cōpacione ad eos q̄ figura fuerūt
vt moyses et ioh̄es et alij iudices
et reges. saluator autē ab actu sal-
uacōnis. mūdi autē dicūt vt sig-
nificetur salus in gentib? et non
tū i iudea **Gen. xli** vocavit nomē
ei? saluatore mūdi **Luc. p.** **V**o-
cab nomen ei? ih̄esus. ipse enim
saluum faciet pplm̄ suum a pctis
eorz **Eccl. xlii.** Fuit magn? h̄m no

mē suū maxim? i salutē gētis.
Post duos autē dies) **H**ic
iāpit ps q̄ est de maifesta-
cone v̄rbi incarnati per virtutez
que restaurat creaturā a se factā
non in parte s̄ in toto **D**ividitur
autē in tres partes **I**n q̄rū p̄ria
diat occasionem ad hoc miracu-
lū veniēdi **I**n secūda tāgit h̄stoi-
am miraculi **I**n tercia diat mira-
culi fructū. secūda iāpit ibi et eāt
qđam regul? .tercia ibi agnōuit
ergo p̄r. **I**n p̄ria diat q̄tuor scz
qualiter et qñ exiuit a samaia in
galileam. q̄litez a galileijs accep-
tus est que causā accepōnis et q̄
liter peruenit in chanan vbi mu-
tauit aquā in vinū **I**n p̄ria h̄az
diat q̄tuor. qñ scz exiuit. a q̄bus
exiuit. q̄ declinauit. et qđ testat?
est cū exiuit **D**iat ergo **P**ost autē
duos dies quibus apud samai-
tanos pmāsit. **Ozee. vi.** **V**iuifica-
bis nos post duos dies et in die
tercia suscitabit nos (exiit inde)
a samaritanis. nō em̄ diu apud
eos māsit ne scandalū faceret iu-
deis et per hoc occasiōem haberēt
v̄rbū dei nō recipiēdi p̄. **Cor. x.**
Sine offēsiōe estote iudeis et gē-
tib? et. **Matth. x.** **I**n viā genū
ne abieritis et in citates samarita-
norū ne intraueritis sed ite potē
ad oues que pierūt domi? israhel
alia autē de causa exiuit vt alijs
p̄dicaret. **Luc. iiii.** **Q**uia et alijs
ciuitatib? oportet me predicare

euāgelium regni ad hōi missus fū
(et abiit in galileā) ecce quo de
uenit **Matth. iij.** Veit in galile
am predicās euāgelium regni dei.
hoc etiā dixit **Via ix.** Primo tē
pōe alleuiata ē terra zabalō et ter
ra neptalym et nouissimo graua
ta est via maris trās iordanē ga
lilee gētiū. **Juxta** ergo pphētiāz i
galilea pmo anno maxie p̄dica
uit. **Alia** autē fuit causa quā dicit
Heda qz deteriores erāt et vix cō
uertibiles et ideo sepius eum ab
eos redire oportebat. **ij.** **Tibi iij.**
Iusta oportune iportune et hoc ē
qd̄ seq̄tur (**Ipsē** enī ihs) qz cau
sā reddit q̄ itez secūdo aduentu
reit in galileā **Heda** qz in p̄rio
aduētū in galilea honore nō ha
buit ideo secūdo reuertit̄ vt saltē
in ip̄sū credāt p̄ signa et hoc est
qd̄ dicit: **Ipsē** ei testimoniū: ac si
dicat q̄ sine honore p̄mo dimissus
fuit ideo fuit. qz in patria sua p̄
phā nō habz honore et hoc ē qd̄
dicit **Ipsē** enī dñs pphētarz (testi
moniū p̄hibuit) de hoc qd̄ i seip
so opatus est (qz pphā in p̄ria
sua) h̄ autē causa est. qz aliqui
notus fuit in puerilibz inf̄ suos
et suā cognouerūt originē et ideo
magna que vidēt in cōsideratio
ne eoz nō habēt laudē et hoc est
(honore) pphālem (nō hēt) **Lu.**
ij. **Amē** dico vobis nemo pphē
ta acceptus ē in p̄ria sua **Jo. vij.**
neqz enī frēs ei? crediderūt in euz.

p̄s. **Longe** fecisti notos meos a
me et. **Sed** tamē cōtra hoc eē vi
detur qd̄ dicitur **Deut. xvij.** pro
phetā de fratribz v̄ris suscitabit
vobis dominus. de fratribz autē
suscitatus in p̄ria est suscitatus.
Sed ad hoc dicendū q̄ semp p̄
phēta vitipendit̄ a suis notis eo
q̄ p̄cipia cuiuslibz sunt ifirma
et hūana et vbi hoc nota sunt ipe
diunt magni existacōez de eo q̄
i infirmis et p̄uis est notus. **hui?**
signū est q̄ auz **Lu. xvij.** curasset
dñs decē leprosos nouē qui de gē
te sua fuerunt cū contempserunt et
vnus qui erat samaritanus grācias
egit vnde dixit **Nō** decē mūda
ti et nouē vbi sunt et sic ergo ve
rum est p̄biū (**Cū** ergo venisset
in galileā) **Tangit** hic qualiter
est a galileis receptus: cū ergo
iam famosus a signis inter alie
nos: venisset in galileā: secūdo ad
uentu suo (exceperūt eū galilei)
auz aliquo honore putantes q̄ si
gna maiora ap̄d eos facere debe
ret q̄ apud alios **Lu. iij.** quāta
audiuim? facta in capharnaum
fac et hic in p̄ria tua et hoc est qd̄
seq̄tur (cū om̄ia vidissent) signa
(que fecerat iherosolimis) corāz
tota multitudine ascendente ad
diem festum (in die festo) **In** fe
stiuis enī diebz et locis maxime
se manifestauit vt pluribz pro
besset **Johannis. xij.** **Turba** ml̄
ta que conuerat ad diem festum

clamabat dño bñdict⁹ qui venit
in noie dñi sic dicitur p̄. **Re. iij.**
Cūxisset archa dñi in castri⁹
afrat⁹ est om̄is israhel clamore
grādi ⁊ p̄sonuit terra (Et ip̄i em̄
venerāt ad diez festū) ⁊ ideo o cu
lis suis viderūt signa ⁊ honore q̄
exhibet⁹ fuit dño **Joh. ij.** In pa
scha in die festo multi crediderūt
in eū vidētes signa q̄ faciebat (ve
nit ergo iterū) ecce loc⁹ descēp̄cio.
Iterū autē venit (in chana gali
lee) vt ex p̄cedenti signo ad fidez
⁊ deuotiōem excitaretur p̄s. **Me**
mor ero ab im̄cio mirabiliū tuo
rū ⁊ in opibus manū tuarū. **⁊c.**
Et hoc ē (vbifecit aquā vinū) in
nupcijs sicut ante dictū est (Et
erat q̄dam regulus) **Dic** tangit
hystoria miraculi. **Diuidit** autē
hec ps in q̄tuor ptes In q̄rum p̄
ma tangūtur ea q̄ faciūt ad mirā
culi faciēdi inducōem **Sec̄do** tā
gūtur ea que faciūt ad inducēdi
um p̄donatē **Tercio** ea que faci
unt ad miraculi p̄fectiōem **Quarto**
⁊ vltimo que faciūt ad miraculi
utilitatē. inducēcia autē ad mira
culū sūt tria. infirmitas p̄sentis
miserie. dignitas intercedentis
p̄sone ⁊ piculū iam instās de viā
na morte. dicit ergo **Et erat** q̄dā
sp̄ealis dignitatis regul⁹. **Regul⁹**
autē p̄pter q̄tuor dicebat quoz
primū est p̄tatis diminutiō. qz
sub alio regnabat. sc̄dm regni p
uitas ⁊ artitudo. qz nō nisi i vna

villa p̄erat. tercio regim̄is in di
screcio qz sciēciam regēdi nō ha
bebat. quartū autē ad continen
dū regimen inualitudo qz vires
nō habebat. de p̄mo dicitur **Ma**
th. viij. Ego s̄o sum sub ptate cō
stitut⁹ habēs sub me milites **Eco**
tra dicit de regno excellēcie **Apo**
ca. xix. **Habz** investimēto ⁊ in fe
more suo scriptū rex regum dñs
dñi ancū. de sc̄do **Abd. p̄mo.** Ec
ce puulū in gentib⁹ dedi te ⁊ con
temptibilis tu es valde. de tercio
Ecc̄. x. **Ve** tre cui⁹ rex puer est
⁊ cui⁹ principes mane comedūt
ad ebrietatē sectāda. de quarto
Ecc̄. vij. **Noli** querere fieri iudex
misi v̄ aleas v̄tute irrūpere in iūta
tē ne forte extimes faciē potentis
⁊ ponas scād alū in agilitate tua
Iste est myphiboseth. **ij. Re. ix.**
Debilis pedib⁹ vir cōfusiōis q̄
vlti vires p̄sumit. talis est om̄is
rex carnalis. **Dic** em̄ regnūz ha
bet sub cōcupiscēcie imperio puū
regnū i carnis dominio. puo sen
su in sensualitatis delectacōe que
nō p̄cipit q̄ dei sūt. pue v̄tutis i
carnis infirmitate. h̄ regul⁹ eāt
(cui⁹ filius isfirmabat) febris in
firmitate q̄ est calor immaturalis.
p̄s. **Miserere** michi dñe qm̄ ifir
mus sum sana me dñe qui cōtur
bata sūt ossa mea **Infirmitas** au
tē filij que amabat pater mētis
figficat infirmitatē. **ij. Re. xvij.**
Erat languor fortissim⁹ itavt nō

remanerz in eo alitus. est? em̄ cō
cupie feruēs i spū febris est qua
laborat filius (capharnaū). ecce
locus que villa pinguedinis in
terptatur a sua pinguedie occa
sionem dat infirmitati anie Deu
tero. xxxij. Incussatus est dilect?
a realitavit incassat? impin
guat? dilatatatus derelict deū fco
rē suū q̄. Sic ergo ad miraculū
faciendū iuitat ifirmitatis p̄ntis
miserie ncc̄tas (hic cū audissz).
hic tāgitur dignitas itercedētis
p̄sone hic sez regul? qui dignior
ceteris habebat: cum audisset:
forte p̄ turbaz vndiqz cōcurrētē.
ad dñz (qz ihs adueniret) ad p̄
tes sibi vicias (a iudea) rediens
post pascha (in galileā) qz cha
na ad quā rediit ihs ciuitas fuit
galilee a hic auditus signū erat
debilis fidei qz eius po tēciaz non
credidit. ecā a longinquo posse
saluare cū tamē vbiqz sit de? per
ditatem q̄tu: nūqz distet p̄nc̄ia
corpali a hic videt affectata mar
tha circa dñm Joh. xi. Domine
si fuisses hic iater me? non fuif
set mortu? putabat em̄ hec dñz
habere virtutem corpale que cū
pp̄inqua est agit. remota autem
nō agit: cū tamē de dño scriptum
sit. p̄pe ē dñs omib? inuocantib?
cum in veritate a hoc est qd̄ dicit
qz (abijt ad euz) apud quē puta
bat p̄nc̄ia corpali p̄ficere nō at
tendens qd̄ dñs ante dixerat sa

maritane qz venit hora qm̄ neqz i
monte hoc neqz iherosolimis ad
orabitur p̄rem. h̄ in veritate a tali
errore omnes illi detinentur qui
putant deum esse corpus vel vir
tutem in corpore. quia hic est er
ror pessimus (a rogabat eum) tā
q̄ aliquē deo dilectū sanctū (vt
descenderet) in capharnaum qz
appropinquāto ifirmitate putabat
eum plus posse Deu. iij. Nec est
alia nācio tamē grandis que ha
beat deos appropinquantes sibi
sicut dñs de? noster adest omib?
obsecraōnibus nostris (a sana
ret) intercedēdo apud deū. qz nō
putabat eum deū a vbiqz eē (fili
um a?) quē diligebat. ij. Re. p̄.
sic mater vnicū amat filiū ita te
diligebā. sic sc̄nt de vtute dīna
naamā syr? .iij. Re. v. qm̄ dixit.
putabam qz egredētur ad me a
stās inuocarz nomē dei sui a ma
nu sua tangeret locum lepre a cu
raret me (māpiebat enim moi)
Hic tangitur piculum de iam in
stanti morte. incep̄o enim mor
tis est in tactu pulsus a agone a
gustie cordis ex quibus mors vi
cīna probatur s̄m causas infer
iores. Vla. xxxvij. Dispone domui
tue qz moriens tu a nō viues tñ
qz nulla egritudo deo ē inuabi
lis ideo petit a dño op̄e. p̄. Re. ij.
dñs mortificat a viuificat q̄. lx
bre. xi. a a mortuis potens est de
us suscitāe (dixit ego ihs ad eū).

est adeo fortis sicut illa que pot
vbiq; et illa vbiq; p seipsa opea
tur et si potest p alium hoc est in
digencie. quia indig; alio medi
co sicut instrumēto vel ministro
qui baiulus sit virtutis. sed talē
virtutem in xpō iste nō credidit
qui p̄senciam corpalem petiuit:
vt mediante illa p̄sencia vtus
sua possit curare **Centurio** autē
per hoc q; dixit ego sum homo
sub potestate constitutus non in
tellexit cr̄stum indigere baiulo
virtutis sed potius q; in om̄ibus
creaturis esset ad xp̄m dominuz
racō obediēcialis vt fieret i eis
hoc quod voluit sicut i subditis
centurionis erat racō obediēci
alis ad faciendū quod vellet cen
turio **Psal.** Ecce sicut oculi seruo
ruz in manibus dominorū suorū
et hoc fuit p̄fecta fides deitatis cri
sti quam regul? non habuit **Ad**
aliud dicendū q; dictum philo
sophi intelligit de virtutibus li
mitatis. virtus autem dei est illi
mitata et infinita et ideo illa attē
git vbiq; **Sap. viij.** Attingit a
fine vsq; ad finem fortiter et di
sponit om̄ia suauiter. hoc ergo ē
causa increpacois **Marc. ix.** Si
potes credere om̄ia sūt possibilis
(dicit ad eum regul?) qui a par
uitate iusticie regul? dicit. quia
pua iusticia regebat seipsū **Ysaie**
xxvi. Iusticiam non fecim? in
terra iō non ceciderunt habitato

res tre (domine descende) adhuc
permanet in fidei modicitate. qz
cupit illum descendere qui vbiq;
habet potestatem. alias autem
scdm̄ spirituale sensum peti tur
vt ex misericordia condescendat
ad humanitatis humilitatez de
alto sedis maiestatis. **p̄s.** Incli
na celos tuos et descende tange
montes et fumigabunt **Ysaie. lx**
iiij. Utinam dirumpes celos et
descenderes et allegat vltimam
necessitatem dicens (pruiscq; mo
riatur filius me?) quasi dicerz si
mortu? fuerit postea suscitare nō
eit possibile et hoc est signum mo
dicitatis fidei. deus enim etiam a
mortuis potest suscitare **Rō.** quaz
to. Posui te ante deum cui credi
distis qui suscitatur mortuos et vo
cat ea q; non sunt tanq; ea q; sunt
(dicit ei il̄s) Ecce tangit miracu
li p̄fecto et dicitur q; tuor scz vbu
viuificans. fides ex deuocōne im
petrans et letum nūcium salutem
nūcians et experimentum p̄bas
dic ergo (vade) quasi dicerz tu
putas q; nō possu absēs facē qd
facio p̄sens vt ergo credas h̄ ab
sēs volo p̄ficere. vade ergo a me
descēdes et discedēs **Lu. viij.** fides
tua te saluam fecit vade in pace
sicut dixit helizeus ad naaman.
vade et lauare ac. (filius tuus vi
uit) restitutus ad integrum vite
p̄ncipijs **Joh. v.** Sicut pat̄ su
scitat mortuos et viuificat ac.

Job. xi. Qui credit in me etiā si mortu⁹ fuerit uiuet. vos q̄ adhe-
retis dñō uiuetis vniūsi. **Sapie. xvi.** Tu es dñe vite et mortis ha-
bēs potestātē. hoc est ergo qd̄ di-
cit (credidit homo) iā in fide p̄fe-
ctus. qz quē primo absentē cura-
re posse nō credidit modo verbū
absentis potēs esse ad curādum
nō dubitauit. **Sapie. xvi.** Non
liba neqz malagma sanauit eos
s̄ sermo tu⁹ dñe qui sanat om̄ia.
p̄s. Misit verbū suū et sanauit
eos de intericiōib⁹ eorū (sermo
ni quē dixit ei ih̄s). **Luce. p̄.** Non
erit impossibile apud deū omne
verbum. **Gen. xviii.** Nūquid deo
quicq̄ erit difficile? **Abac. ij.** Iu-
stus autē meus in fide suā uiuet
(et ibat) iam credēs qz ubiqz es-
set virt⁹ eius ad curādū. Et est
mirū quia centurioi qui fidē ple-
nam habebat se ad ip̄m uentur⁹
exhibebat. **Matth. viii.** Ego ueni-
am et curabo eū. Isti autē petenti
ut descēderet p̄senciā suā nega-
uit et hui⁹ causa est quia illi⁹ de
uocōem et humilitatē exhibitiōe
sue p̄senciē remiserat. Isti⁹ au-
tē incredulitatē p̄ hoc qd̄ absens
curauit erudiēdo ad fidē erexit et
sic patz qd̄ bene om̄ia fecit. **puer. viii.**
Iusti sunt om̄es h̄mōes mei
et nō est in eis prauū quid atqz p̄-
uersum. **Deut. xxxij.** De⁹ fidelis et
absqz vlla iniquitate iust⁹ et rect⁹
(iam autē eo descendēte) Tang

tur hic letū nunciū salutis. dicit
ergo. iā autē eo descendēte a cha-
na in capharnaū anteq̄ aliquis
nūciōrum p̄ueniret qd̄ de sermoni-
bus dñi p̄nūciāe posset (occur-
rerūt ei serui) leto occurfu (et an-
nūciauerūt ei) leta (dicētes qz fi-
lius ei⁹ uiueret). **Luce. xv.** Epula-
ri et gaudere oportebat qz frater
tuus mortu⁹ fuerat et reuixit. **iii.**
Re. vii. Dies hec dies boni nūcij
est si taueim⁹ vsqz mane sceleis
ar. p̄s. Hec est dies quā fecit do-
min⁹ exultem⁹ et letem⁹ in ea. (In-
terrogauit ergo horā ab eis) hec
est p̄batio et exāminacō facti (in
qua meli⁹ habueit) hoc est in q̄
fugato morbo et virtute cōstituta
signa diualescēcie in eo appebāt
p̄. **Re. xxv.** In die em̄z bona ueni-
mus ad te. (Et dixerūt ei) hec est
sc̄da respōsio de hora (qz h̄ri ho-
ra septima) que hora p̄xima est
p̄t⁹ meridiem: hora q̄dem in qua
om̄is eger prius h̄ere incipit h̄m
naturā. qz tunc sola fūnio celi in-
cipit declinare et cū declinacōe so-
lis om̄is virtus egr̄i incipit cadē
et declinare. (Reliqt̄ cum febris)
ut ostēdatur curacō tota esse mi-
raculi et nullo mō esse naturalis.
Job. v. Ipse uulneat et medef p̄-
cutit et man⁹ eius sanabit: et hoc
est qd̄ ad h̄am de hora ista est su-
mendū et ideo seq̄tur miraculi fru-
ctus duo autēz dicūtur: miraculi
fruct⁹ et signi epylog⁹. De p̄mo

ergo dicit (Cognouit ergo p̄r)
p̄ eandem mēsuram tempis dicit
ih̄esū et san̄i atis p̄cepte (quilla)
eadē (hora erat) san̄i atis filij (in
qua ih̄esū dixit ei) auct̄i salutis
vade (filius tuus uiuit) et sic di-
ctum ih̄esū causā salutis filij esse
sciuit. quia causa est qua posita
statim sequitur effectus **Ihere-**
xxxi. Omnes scient me a minore
vsq; ad maiorem quia propicius
ero iniquitatibus eorum (et cre-
didit ipse) domini familie (et do-
mus eius tota) et extunc p̄fectus
fuit in fide iam non regulus. sed
rex in familia sua existens **Ysaie**
xxxij. Ecce iusticia regnabit rex
Regulus autem iste ut dictum ē
parue potestatis et p̄ui sensus et
parui regni mens siue racō est. si-
lius autem spiritus in carne. fe-
bris vero ardor fomitis et cōcupi-
scēcie **Eccl̄. xxij.** Anima calida
quasi ignis ardens non extingue-
tur donec aliquid degluciat **Lu-**
iiij. Vocrus symonis hoc est ca-
ro tenebatur magnis febribus
vnde **Daniel. xij.** Susanna r̄fri-
gerari fonte gracie quesuit. et di-
citur causa est? quippe erat. hūc
innatuālem calorem sanat dñs
interpellantibus sanctis qui pater-
no affectu egrotus diligunt **Ihe-**
renie. xvij. Vana me domine et
sanabor saluū me fac et saluū ero.
Psal. Qui propiciatur omnibus in-
iquitatibus tuis qui sanat omnes

infirmi ates tuas. Serui autem
occurrētes sunt viri sancti et eccl̄ie
ministri de salute anime gaudent
tes Luce. xv. Gaudium est ange-
lis dei super vno peccatore penitē-
ciam agente. dicunt enim q̄ hora
septima febris eum reliquit eadē
scz hora qua febris ista gen̄i hu-
manum apprehendit. hoc enim
factum est post meridiē **Gen. iij.**
Hore autē iste sūt q̄b? resurgit
anima de p̄dō p̄ penitēciaz. vna q̄
dem in xp̄i p̄dōe q̄ quatuor hēt
momenta. q̄z vnū ē motus liberi ar-
bitrii in deū et alter motus liberi
arbitrii in p̄dōm detestādo ipsū
terciū est dolor de dimisso et qūtuz
est spes venie de mia dei. p̄s. **Cō-**
mouisti terrā et turbasti eam sa-
na et r̄cōes eius qz dimota ē. **Cō-**
mouisti dicit p̄pter motū ad deū
et turbasti p̄pter motū detesta-
tis in p̄dōm. sana cōr̄cōes eius
dicit p̄pter motū doloris dimissi.
qz dimota est dicit p̄pter motum
spei in miaz remittētis. hoc ergo
quatuor momenta faciūt horā vnā
Cōfessio autē hz horas tres qz cō-
fessio debz eē vera simplex et inte-
gra. **Veritas** autem hz quatuor mo-
menta scz ut q̄ fortiter dicat ut
sicut fecit dicat. ut excusationem
non querat. ut cum verecundia
quā turpitudine peccati exigit con-
fiteat **De p̄mo horz d̄r. Ysa. xliij.**
Dic tu iniquitates tuas ut iustifi-
cēis **De sc̄do Josue. vij.** da glaz

deo et confiteri peccatum tuum et indi-
ca michi quod feceris. non enim confi-
tetur nisi dicat sic fecit. de tercio
ps. Non declines cor meum in ver-
ba malicie ad excusandas excusa-
tiones in peccatis. de quarto Jere. vi.
Confusi sunt qui abhominacionem
fecerunt quum peccati confusione non
sunt confusi et erubescere nescierunt
Simpliciter autem confessio est que est
sine plica ypocrisis vanitatis et p-
mixtionis et dolositatis. plica ha-
bet ypocrisis. quia per confessionem in-
tendit iustificare seipsum. Mat. xx-
ij. Iustificatis vos coram hominibus?
Intus autem estis pleni spurcicia
unde illi ibidem comparantur sepul-
chris dealbatis que foris videntur
hominibus speciosa. intus autem
sunt plena fetore. de istis etiam di-
citur in ps. Sepulchrum patens
est guttur eorum qui sic confitentur
vanitati autem permixta est confessio
quando id quod ad vanitatem seculi
facit: late confitetur. quod autem secundum se-
culum confusionem preterit demisso
vultu vix dicit ps. ij. Letantur cum
malefecerunt et exultant in rebus pessimi-
s. Plica autem permixtionis est
quando intermiscet plurima que
non sunt peccata ut ex illis non in to-
to iniustus appareat et in signum hu-
iusmodi dicit de sanctis quod vestime-
ta debent esse candida per totum et ma-
culam non respersa. Et agn. Exo. xij.
Dicitur absque macula. Can. iij.
Tota pulchra es amica mea et ma-

cula non est in te. Dolo autem permix-
ta confessio est quando non habet
emendandi propositum. In hac enim
viget peccati voluntas adhuc et non
habet emendandi propositum. Mal-
p. mo. Maledictus dolosus qui habet
in grege suo masculum et votum faci-
ens ymolat domino deo debile. In hoc
enim debile est sacrificium quod sic of-
fertur. Sic ergo etiam hec hora ha-
bet quatuor momenta. Integra autem
erit confessio: et hec hora etiam habet
quatuor momenta. ut scilicet totum sine
diminutione dicat ut vni totum di-
catur ut vna vice. quantum recordat
dicat ut dimidia venia non speretur.
de primo in ps. Confitebor tibi
domine in toto corde meo. hoc est
ex toto corde totum dicendo. quod est
in corde. de secundo quod vni totum dica-
tur sic vni medico totus dolor aper-
tetur. hoc est significatum. Luc. x.
Vbi samaritanus omnia vulnera se-
mivivo ligavit in fundes oleum et
vinum. Quod simul vna vice totum. Y-
sa. xxxviii. Recogitabo tibi omnes
annos meos in amaritudine ani-
me mee. Quod vero dimidia venia non
speretur ps. Qui propiciatur omnibus
iniquitatibus tuis: qui sanat omnes
infirmities tuas. Iste ergo sunt
quatuor hore. tres autem residue sunt
in satisfactione scilicet ieiunium quod sa-
nat pestes corporis: et oratio que sa-
nat pestes mentis et elemosina vel
cordis vel operis vel vtriusque que sa-
nat pestes facultatis. ieiunium autem

quatuor momenta h3 scz vt leto vultu exhibeat **Math. vi.** Tu autē cū ieiunas unge caput tuū et faciem tuā laua. vt vsq; ad petulaciam corp̄alis mortificacōem producat **Job. ii.** In ieiunio et fletu et planctu scindite corda vestra et nō vestimenta v̄ra et vt sobrietas sensuum et anie seruet et racōnabile sit ne creatura destruat **Rō. xij.** Racōnabile sit obsequiū v̄m. **Thi. iij.** Sobrius esto. q̄rtum autē momentū huiusmodi hore ē vt dū ieiunat corpus: mens verbo dei pascat **Exo. xxxij.** Dum moyses ieiunat in monte cū dño ex consorcio sermonis di facies eius illuminat. **Mat. iij.** **Deut. viij.** Non in solo pane viuit h̄ in om̄i verbo dei. **hic iij.** **Re. xix.** Helyas in fortitudine cūbi spiritualis quē ministravit angelus quadraginta diebus ambulauit vsq; ad montē dei ore. Oracō autē est secūda hora que sicut dicit **Aug.** est pius affectus mentis in deum directus. habet autem hęc hora quatuor momenta scz vt in secreto cordis fiat vt deuote vt ad salutē vt p̄seueranter **De p̄mo Math. vi.** Tu autē cū oraueris intra in cubiculū et clauso ostio ora patrem tuum. tunc inuocabis et dominus exaudiet. de deuocōne. **psal.** Dirigatur oracō mea sicut incensū in conspectu tuo quia oracō debet esse ignita fer

uore deuocōnis et condita odoramentis virtutum. Debet autem esse de p̄tinentibus ad salutē **Mat. vi.** p̄mū querite regnū dei et iusticiā eius **De p̄seuerācia Luc. xvij.** qm̄ oportet semp orare et nō deficere **Lu. xi.** p̄pter improbitatem eius surgz et dabit ei quot q̄t habz. **Elemosina** autē hic sumit̄ tā pro sp̄iali q̄ pro corp̄ali et sic omnis homo potest ad elemosinā sufficere **Ysa. lvij.** Frange esurienti panem tuum et egenos vagosq; induc in domū tuam. habz autē et h̄ quatuor momenta scz cōpassionem in corde. dulcedinē in ore. largitatē in manu et utilitatē in dato. **De cōpassione Ysa. lvij.** cū effuderis eūi enti animā tuā **Lu. vi.** Estote misericordes. **De dulcedine oris Eccl. iij.** **De clia paupi sine tristitia aure tuā et redde debitū tuū et r̄nde pacifica in mansuetudine. De largitate manū **Thob. iij.** Si multū tibi fuerit abūdā ter tribue si paz hoc ipsū imparti stude. **De utilitate dati **Luc. xi.** quis vestruz patrē petit panē nunquid lapidē dabit illi? aut si petierit piscē nunquid p̄ piscē serpentem dabit illi? aut si petierit ouī nunquid scorpionē porrigz illi? Iste ergo sunt septem hore quarum quelibet habet quatuor momenta ex quibus completur **Quinque** enim scdm̄ computatas****

hora ex pluribus momentis componitur tamen secundum naturam non componitur nisi ex quatuor. In quorum primo virtus eius oritur. In secundo proficiendo progreditur. In tercio statim augmento. Et in quarto perfectam diffundit operationem suam virtutis. hoc enim modo res causate in eis proficiuntur et ideo hanc ex quatuor fecimus compositionem. Iste septem hore significatur. **Re. iij.** ubi dicitur quod puer resuscitatus ab helizeo oscitavit septies et rediit ad vitam quia istis septem refurgitur a portis mortis ad vitam. Potest etiam dici quod septem hore sunt septem illustrationes solis iusticie. que est christus scilicet sanctificationis nature in incarnatione. visitationis hominum in natiuitate humilitate. condemnationis concupiscentie in circumcissione. regenerationis nostre in baptismo. sanctificationis pro nobis in ieiunio. eruditionis nostre in predicatione et miraculis et redemptionis in passione: quando hora septima sol declinavit et in firmitas facta fuit et hoc significabat. **Re. v.** Vade lauare septies in iordane et recies. scilicet. cat. atque mudaberis. Iordanis enim humilis decursus interpretatur et significat per horas septem descendente ad nos dominum in cuius gratia lauamur ad sanitatem. vel dicatur quod hore septem sunt septem recordationes solis iusticie quod in nocte in matutinis recolimus captiuitatem scilicet

domini. In prima illusionem. In tercia productionem ad iudicium. In sexta sententiam. In nona mortem. In vicesima depositionem de ligno et sepulturam. In completorio positionem custodiam circa sepulchrum. hijs et horis producamur ad vitam et salutem per. **Septies in die laudem dixi tibi super iudicia iusticie tue. vel dicam quod a septem liberati a christo septima hora sanamur scilicet primo a contemptu precepti et sapientis. secundo a libidine peccati ab agentorum et credentorum et appetentorum ignorantia. tercio a malicia que est peritas et percliuitas in malum. quarto a reatu ad peccatum. quinto a macula contra gratiam ymaginis dei. sexto ab ipso peccato quod omnium peccatum trahit in aliud. quando per penitentiam non deletur. Job. v. In sex tribulationibus liberabit te: et in septima non tanget te malum. Sic ergo omnibus hijs modis hora septima relinquitur illi febris spiritualis (hoc iterum secundum signum) hic est quasi que dicitur epylogus signorum que fecit ihesus) ad edificationem fidelium et obstinatorum confutationem. (Cum remisset a iudea in galileam) In isto secundo aduentu etiam notatur quod durum fuerunt iudei cum in samaria nullum signum fecerunt: et tamen illi in eum crediderunt. **Actu. viij.** Dura ceruice et intomabili corde vos semper spiritui sancto resistitis. **Ysaie. xlvij.** Sciebam quod durus es tu: et nexus**

ferre? ceruix tua et frons tua enea
quod etiam per tot signa non crediderunt
et hec de quinto. **Ca. v.**

Post hec erat dies festus
iudeorum. hic ostenditur in
verbo esse virtus reparata
vel restauratiua vniuersaliter et
non solum partem sicut ex superius
inducta patet diuisione. In sana
cone enim filij reguli ostendit repa-
rationem in parte in hac scilicet morta-
li vita. hic autem ostendit quod vir-
tus ad suscitacionem mortuorum et
ad perpetua est in verbo et hac vir-
tute finitur huius doctrine capitu-
lum propter quod in duas diuiditur partes.
In quarum prima in curacione palati-
ci desperati huius virtutis in ver-
bo incarnato vel increato promit-
titur signum. In secunda virtus vti-
lis restauratiua totius mortalitatis
supponit dominum ibi: respondit ita
quod ihesus et dixit eis amen amen dico
vobis non potest filius quecumque a se face-
re. Prior harum partium duo continet
scilicet perfectionem miraculi et ex hoc con-
sequente persecutionem maligni po-
puli ibi: dicebant ergo ei iudei qui
sanctus factus fuerat. In prima harum
tanguntur duo. In quorum primo
tanguntur inducencia ad miracu-
lum faciendum. In secunda proficiencia
miraculi ibi: hunc ego cum vidisset
ihesus. Inducencia autem miraculi que
sunt tria scilicet temporis sollempnitas
loci reuerendissima sanctitas et infir-
mi maxima necessitas. De temporibus que de-

sollemnitate dicit: post hec non conti-
nue: sed paucis interpositis in quibus
nichil famosum factum est: erat
dies festus: quoniam ipsa sollempnitas iu-
deorum exegit ut ome masculinum
appareret coram domino. **Exo. xxiiij.** erat
cum hec sollempnitas festi pentheco-
stes. festum quod futuris temporibus do-
no spiritus sancti fuit consecrandum
quo purificati festum ome in iocun-
ditate spiritus deinceps esse celebra-
dum. **Mat. p. Celebra iuda festi-
uitates tuas et redde vota tua quia
non adiciet vltra ut pertineat in
te belial vniuersus interijt. Exo
di. xxiiij.** sollempnitate mensis promitti-
uorum operis tui quecumque feceris in agro
celebrabis. In hac sollempnitate pro-
miciae frugum offerantur. quia om-
nes promiciae nostre spiritui gratie et
christo debentur et ideo tunc plenus
spiritus sancto a quo fluere spiritus
sanctus omnia restauras. (Ascen-
dit ihesus) cuius omnis actus ascensio
est (iherosolima). **Mat. xx. et Lu-
ce. xviiij.** ecce ascendam iherosoli-
ma et consummabuntur omnia que scripta
sunt de filio hominis. **Amos. ix.**
qui edificat in celo ascensionem su-
am quia omnia ad celum ascendere fa-
cit que sua virtute sanat et corroborat
hic est enim qui ascensiones in corde
suo disposuit in hac valle lacrimarum
misceribiles personas ad gaudia
celi deducens. semper enim in festo ascen-
dit ut tunc affluentibus vndique tur-
bis virtutem suam manifestaret